

การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจ การท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนก
ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

A COMPARISON OF TOURISM SATISFACTION IN PHETCHABURI PROVINCE,
THAILAND OF THAI TOURISTS: DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS AND
TOURIST BEHAVIOR

ณพวุฒิ ปิ่นประยงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2566

การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจ การท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนก
ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
คณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A COMPARISON OF TOURISM SATISFACTION IN PHETCHABURI PROVINCE,
THAILAND OF THAI TOURISTS: DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS AND
TOURIST BEHAVIOR

NAPAVUT PINPRAYONG

A Master's Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
(Business Administration(Management))
Faculty of Business Administration for Society, Srinakharinwirot University

2023

Copyright of Srinakharinwirot University

สารนิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจ การท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามลักษณะ
ทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
ของ
ณพวุฒิ ปิ่นประยงค์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ดร.เศรษฐวัสส์กุล พรหมสิทธิ์) (รองศาสตราจารย์ ดร.ชื่นสุมล บุญนาค)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ระวี อนันต์อัศกรกุล)

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจ การท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
ผู้วิจัย	ณพวุฒิ ปิ่นประยงค์
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. เศรษฐวิวัฒน์ พรหมสิทธิ์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางมาเที่ยวที่จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ทดสอบที่ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 41-50 ปี โดยมีระดับการศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี อาชีพเป็นข้าราชการ และมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 10,001-20,000 บาท นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เคยท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี 2 ครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อพักผ่อนจากชีวิตประจำวัน เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว และมีจำนวนผู้ร่วมเดินทางเป็นครอบครัวที่มากกว่า 4 คน ความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจ ด้านคมนาคม ด้านความปลอดภัย ด้านอาหาร และด้านผู้คนในท้องถิ่น อยู่ในระดับพึงพอใจมาก นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ความถี่ในการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ จำนวนผู้ร่วมเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และประเภทผู้ร่วมเดินทาง ที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน โดยวัตถุประสงค์ มีค่าความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือน ความถี่ในการท่องเที่ยว ระดับการศึกษา อาชีพ วิธีการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง ประเภทผู้ร่วมเดินทาง อายุ เพศ และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวตามลำดับ

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ, นักท่องเที่ยวชาวไทย, จังหวัดเพชรบุรี

Title	A COMPARISON OF TOURISM SATISFACTION IN PHETCHABURI PROVINCE, THAILAND OF THAI TOURISTS: DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS AND TOURIST BEHAVIOR
Author	NAPAVUT PINPRAYONG
Degree	MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
Academic Year	2023
Thesis Advisor	Doctor Sedtawat Prommasit

This research aims to study the satisfaction of Thai tourists with Phetchaburi province. The sample used in the research consisted of 400 Thai tourists who visited Phetchaburi province and used a questionnaire as a tool for data collection. The statistical data were analyzed using the SPSS program for Windows. The statistics used for data analysis were percentage, average score, standard deviation, One-Way Analysis of Variance and t-test analysis. The results showed that most Thai tourists are male, aged 41-50, with a Bachelor's degree level of education, occupied as civil servants and an average monthly income of 10,001-20,000 Baht. Most Thai tourists have traveled to Phetchaburi province twice, with the objective being to take a break from everyday life, travelled by private car, and many people travelled in a family group of more than four people. The overall satisfaction with tourist attractions was satisfactory with regard to transportation, safety, food, and local people. The overall level was at a very satisfactory level among Thai tourists of different genders, levels of education and occupations. There was no difference in the level of satisfaction in tourism in Phetchaburi province and Thai tourists with gender, age, education level, occupation, monthly income, frequency of travel, travel purpose, number of traveling participants, travel expenses and type of traveling companion different had different levels of satisfaction with tourism in Phetchaburi Province, with the purpose of travel having the highest satisfaction value, followed by monthly income, frequency of traveling, education level, occupation, methods of transportation, number of traveling participants, types of traveling companions, age, gender, and travel expenses, respectively.

Keyword : satisfaction, Thai tourists, Phetchaburi Province

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของท่านอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. เศรษฐวิวัฒน์ พรหมสิทธิ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขให้สารนิพนธ์ มีความสมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร. ชื่นสุมล บุนนาค และผศ.ดร.กาญจน์ระวี อนันตจักรกุล กรรมการสอบสารนิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขงานวิจัยในการวิจัยครั้งนี้

และที่สำคัญอย่างยิ่ง ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ (บริบูรณ์ ปิ่นประยงค์) และคุณแม่ (มณา ปิ่นประยงค์) ที่ให้การสนับสนุน ให้ทั้งกำลังใจ และกำลังทรัพย์ ทำให้การเรียนปริญญาโทใน ครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ MBA ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในเรื่องงาน เรื่องเรียน และ เรื่องอื่นๆ ทำให้การเรียนปริญญาโทในครั้งนี้มีความทรงจำที่ดี และจะขอต้อใจไว้ตลอดไป

นอกจากนี้ ต้องขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ตลอดจนผู้มีส่วนร่วมต่องานวิจัยนี้ทุกท่าน หากบุคคลใดที่มีได้เอ่ยนาม ผู้วิจัยขอกราบขออภัยไว้ ณ ที่นี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังว่าวิจัยนี้จะได้เป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ และนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ณพวุฒิ ปิ่นประยงค์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ฅ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	2
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	2
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย.....	6
บทที่ 2	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับด้านประชากรศาสตร์.....	7

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว	14
ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดเพชรบุรี	17
ประวัติของจังหวัดเพชรบุรี	17
คำขวัญจังหวัดเพชรบุรี	17
วิสัยทัศน์จังหวัดเพชรบุรี	17
ขนาดและที่ตั้งของจังหวัดเพชรบุรี	17
อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง	18
ข้อมูลประชากร	18
ข้อมูลนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี	19
สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี	19
ของฝากประจำจังหวัดเพชรบุรี	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
บทที่ 3	41
วิธีดำเนินการวิจัย	41
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	41
ประชากร	41
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	41
การเก็บข้อมูลการวิจัย	42
ขั้นตอนในการเก็บข้อมูล	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	46
บทที่ 4	49

ผลการดำเนินงานวิจัย	49
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา.....	50
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา	51
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	51
ตอนที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	56
ตอนที่ 3 ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย.....	61
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน	68
บทที่ 5.....	102
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	102
สรุปผลการวิจัย.....	102
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา.....	102
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	102
ตอนที่ 2 วิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย	103
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย	104
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน	105
อภิปรายผลการศึกษา	106
ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย	109
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	110
บรรณานุกรม	111
ประวัติผู้เขียน.....	115

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	51
ตาราง 2 แสดงการแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	52
ตาราง 3 แสดงการแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	53
ตาราง 4 แสดงการแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	54
ตาราง 5 แสดงการแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
ตาราง 6 แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ด้านความถี่ในการท่องเที่ยว	56
ตาราง 7 แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	57
ตาราง 8 แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ด้านวิธีการเดินทาง .	58
ตาราง 9 แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ด้านจำนวนผู้ร่วมเดินทาง	59
ตาราง 10 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว .	60
ตาราง 11 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ด้านประเภทของผู้ร่วมเดินทาง .	60
ตาราง 12 เกณฑ์การให้คะแนน	61
ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย.....	62

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านสถานที่ท่องเที่ยว.....	63
ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการคมนาคม	64
ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านความปลอดภัย	65
ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านอาหาร.....	66
ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านผู้คนในท้องถิ่น	67
ตาราง 19 แสดงการทดสอบความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามเพศ.....	69
ตาราง 20 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามเพศ โดยใช้ Levene's Test.....	69
ตาราง 21 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe.....	70
ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุ.....	71
ตาราง 23 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุ	72
ตาราง 24 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธี Dunnett's T3	73
ตาราง 25 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	74
ตาราง 26 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา	75

ตาราง 27 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธี Dunnett's T3.....	75
ตาราง 28 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอาชีพ	76
ตาราง 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอาชีพ.....	77
ตาราง 30 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธี Dunnett's T3	78
ตาราง 31 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	79
ตาราง 32 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	80
ตาราง 33 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้วิธี Dunnett's T3.....	81
ตาราง 34 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว	82
ตาราง 35 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว	83
ตาราง 36 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว โดยใช้วิธี Dunnett's T3.....	84
ตาราง 37 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	85
ตาราง 38 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	86
ตาราง 39 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว โดยใช้วิธี Dunnett's T3	87

ตาราง 40 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัด เพชรบุรี จำแนกตามวิธีการเดินทาง	88
ตาราง 41 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวิธีการเดินทาง	89
ตาราง 42 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตาม วิธีการเดินทาง โดยใช้วิธี Dunnett's T3	90
ตาราง 43 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัด เพชรบุรี จำแนกตามจำนวนผู้ร่วมเดินทาง	91
ตาราง 44 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามจำนวนผู้ร่วมเดินทาง	92
ตาราง 45 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตาม จำนวนผู้ร่วมเดินทาง โดยใช้วิธี Dunnett's T3	93
ตาราง 46 แสดงการทดสอบความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	95
ตาราง 47 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัด เพชรบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว โดยใช้ Levene's Test	95
ตาราง 48 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe	96
ตาราง 49 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัด เพชรบุรี จำแนกตามประเภทของผู้ร่วมเดินทาง	97
ตาราง 50 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของผู้ร่วมเดินทาง	98
ตาราง 51 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตาม ประเภทของผู้ร่วมเดินทาง โดยใช้วิธี Dunnett's T3	99
ตาราง 52 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	100

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 แผนที่จังหวัดเพชรบุรี.....	18
ภาพประกอบ 2 อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี (เขาวัง)	20
ภาพประกอบ 3 ภาพถ่ายภายใน “ถ้ำเขาหลวง” เพชรบุรี ในสมัยรัชกาลที่ ๕	21
ภาพประกอบ 4 ภาพภายในถ้ำเขาหลวง โดยมีพระพุทธรูปจำลอง และหินงอกหินย้อย.....	22
ภาพประกอบ 5 โครงการขั้วหมัน ตามพระราชดำริ.....	23
ภาพประกอบ 6 แปลงสับปะรด พันธุ์ปัตตาเวีย	24
ภาพประกอบ 7 หาดชะอำ	25
ภาพประกอบ 8 พระราชินีเวศน์มฤคทายวัน	26
ภาพประกอบ 9 จุดชมวิวพะเนินทุ่ง.....	27
ภาพประกอบ 10 วัดมหาธาตุวรวิหาร	28
ภาพประกอบ 11 พระพุทธไสยาสน์	29
ภาพประกอบ 12 หาดเจ้าสำราญ.....	30
ภาพประกอบ 13 ตลาดเทศบาลชะอำ	31
ภาพประกอบ 14 ต้นตลาดโตนด	32
ภาพประกอบ 15 น้ำตาลโตนดวังตาล.....	33
ภาพประกอบ 16 ข้าวแช่เมืองเพชร.....	34
ภาพประกอบ 17 ขนมหม้อแกงเมืองเพชร	35
ภาพประกอบ 18 ผ้าลายสุวรรณวัชร.....	36
ภาพประกอบ 19 เครื่องทองโบราณเพชรบุรี	37

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จังหวัดเพชรบุรีถือเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และเป็นจังหวัดในกลุ่มพื้นที่หลัก เนื่องจากเพชรบุรีเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลาย ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก และความสมบูรณ์ของพื้นที่ป่า รวมถึงชายหาดที่มีชื่อเสียง มากมาย นอกจากนี้ยังมีทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่า และมีความโดดเด่นที่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทางด้านศิลปกรรมต่าง ๆ อยู่มากมาย

จากสถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรีประจำปี 2565 พบว่า นักท่องเที่ยวในประเทศ มีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนถึง 8,070,929 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 200.84 และได้รายได้จากการท่องเที่ยว 21,712.48 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 193.90 ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนถึง 41,237 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 2,106.37 และได้รายได้จากการท่องเที่ยว 168.89 ล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 1,291.19 (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเพชรบุรี, 2565)

โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่จะให้ความสนใจในเรื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การคมนาคม ความปลอดภัย การบริโภค และการบริการ เพราะเป็นความพึงพอใจหลักที่นักท่องเที่ยวคาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง และจะส่งผลต่อพฤติกรรมในการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพราะสิ่งเหล่านี้คือปัจจัยหลักในการท่องเที่ยว แต่ปัจจัยเหล่านี้ก็สามารถเป็นปัญหาในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งที่นักท่องเที่ยวของแต่ละคนพบเจอไม่เหมือนกัน และปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรีได้ หากไม่รีบแก้ไขอย่างทัน่วงที

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่สนใจและเดินทางมาเพื่อท่องเที่ยวที่จังหวัดเพชรบุรี ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้ผู้ประกอบการและราชการการนำผลที่ได้จากการวิจัยใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเพชรบุรี และเป็นแนวทางให้แก่จังหวัดอื่น ๆ ในการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามพฤติกรรม
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อให้ผู้ประกอบการและราชการการนำผลที่ได้จากการวิจัยใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเพชรบุรี และเป็นแนวทางให้แก่จังหวัดอื่น ๆ ในการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยว

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางไปจังหวัดเพชรบุรี ภายในระยะเวลา 1 ปี อายุ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป โดยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 ตัวอย่าง ได้มาจากสูตรขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ และกำหนดค่าความคลื่อนที่ไม่เกิน 5 เปอร์เซนต์ จะได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่าง และเพิ่มจำนวนตัวอย่างอีก 15 ตัวอย่าง โดยมีการกำหนดการรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ตามสถานที่ต่างๆในจังหวัดเพชรบุรี คือ หาดชะอำ ตลาดสดเทศบาลชะอำ วัดถ้ำเขาหลวง พระรามราชนิเวศน์ (วังบ้านปืน) หาดเจ้าสำราญ วัดมหาธาตุวรวิหาร อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน วัดถ้ำเขาย้อย และโครงการชั่งหัวมัน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์

1.1.1. เพศ

1.1.1.1. ชาย

1.1.1.2. หญิง

1.1.2. อายุ

1.1.2.1. 20-29 ปี

1.1.2.2. 30-39 ปี

1.1.2.3. 40-49 ปี

1.1.2.4. 50-59 ปี

1.1.2.5. 60 ปีขึ้นไป

1.1.3. ระดับการศึกษา

1.1.3.1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1.3.2. ปริญญาตรี

1.1.3.3. สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.4. อาชีพ

1.1.4.1. นักเรียน นิสิต นักศึกษา

1.1.4.2. ข้าราชการ

1.1.4.3. พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.4.4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.1.4.5. อาชีพอิสระ

1.1.5. รายได้ต่อเดือน

1.1.5.1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

1.1.5.2. 10,001-20,000 บาท

1.1.5.3. 20,001-30,000 บาท

1.1.5.4. 30,001-40,000 บาท

1.1.5.5. 40,001 บาทขึ้นไป

1.2. พฤติกรรมการท่องเที่ยว

- 1.2.1. ความถี่ในการท่องเที่ยว
 - 1.2.2. วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว
 - 1.2.3. วิธีการเดินทาง
 - 1.2.4. จำนวนผู้เดินทาง
 - 1.2.5. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว
 - 1.2.6. ประเภทของผู้ร่วมเดินทาง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคม ด้านความปลอดภัย ด้านอาหาร และด้านผู้คนในท้องถิ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักท่องเที่ยว** หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีในช่วงเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ซึ่งมีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน
2. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในหลายๆด้านของจังหวัดเพชรบุรี เช่น ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคม ด้านความปลอดภัย ด้านอาหาร และด้านผู้คนในท้องถิ่น
3. **ความพึงพอใจด้านสถานที่ท่องเที่ยว** หมายถึง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยภายหลังจากที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี เป็นการประเมินผลและความรู้สึกของตัวนักท่องเที่ยวหลังจากได้รับประสบการณ์จากสถานที่ท่องเที่ยว
4. **ความพึงพอใจด้านการคมนาคม** หมายถึง หมายถึง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการคมนาคมภายในจังหวัด หลังจากที่ได้รับประสบการณ์มาแล้ว ไม่ว่าจะความปลอดภัยของท้องถนน ความราบรื่นของการจราจร หรือความสมบูรณ์ของตัวถนนในจังหวัด
5. **ความพึงพอใจด้านความปลอดภัย** หมายถึง ความสบายใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยระหว่างท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี และถูกประเมินออกมาเป็นระดับความพึงพอใจหลังจากจบการท่องเที่ยวในครั้งนั้น
6. **ความพึงพอใจด้านอาหาร** หมายถึง ความคาดหวัง ราคา และความอร่อยของอาหารที่จะถูกตีค่าเป็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหลังจากจบบื้ออาหาร
7. **ความพึงพอใจด้านผู้คนในท้องถิ่น** หมายถึง ความรู้สึกของนักท่องเที่ยวที่มีต่อผู้คนในท้องถิ่นตอนที่ได้ปฏิสัมพันธ์กันระหว่างท่องเที่ยวในพื้นที่ และถูกแปรเปลี่ยนเป็นความพึงพอใจหากได้รับประสบการณ์ในด้านบวก

8. พฤติกรรมในการท่องเที่ยว หมายถึง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวที่จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันตาม ความถี่ในการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และประเภทของผู้ร่วมเดินทาง

9. พฤติกรรมในการท่องเที่ยวด้านความถี่ในการท่องเที่ยว หมายถึง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวที่จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเกี่ยวกับความถี่ของการเดินทางไปเที่ยวที่จังหวัดเพชรบุรี โดยความถี่ในการเดินทางนั้นสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

10. พฤติกรรมในการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว หมายถึง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวที่จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเกี่ยวกับเหตุผลของการท่องเที่ยวที่จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวแต่ละคนแตกต่างกัน เช่น นักท่องเที่ยวบางคนมีวัตถุประสงค์ที่จะเดินทางมาจังหวัดเพชรบุรีเพื่อพักผ่อน, นักท่องเที่ยวบางคนมีวัตถุประสงค์ที่จะเดินทางมาจังหวัดเพชรบุรีเพื่อไหว้พระทำบุญ, นักท่องเที่ยวบางคนมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความรู้

11. พฤติกรรมในการท่องเที่ยวด้านวิธีการเดินทาง หมายถึง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวที่จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเกี่ยวกับวิธีการเดินทางโดยมีหลายวิธี เช่น รถยนต์ส่วนตัว, รถประจำทาง, รถไฟ, รถเช่า

12. พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านจำนวนผู้ร่วมเดินทาง หมายถึง จำนวนนักท่องเที่ยวที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวไปที่จังหวัดเพชรบุรี โดยบางคนอาจจะเดินทางด้วยตัวคนเดียว บางคนอาจจะเดินทางเป็นคู่ หรือบางคนอาจจะเดินทางกันเป็นหมู่คณะ

13. พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่อการท่องเที่ยวต่อครั้งในจังหวัดเพชรบุรี โดยรวมทั้งค่าใช้จ่ายค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่ากิจกรรมต่างๆ รวมถึงสินค้าต่างๆที่เราซื้อระหว่างท่องเที่ยว

14. พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านประเภทของผู้ร่วมเดินทาง หมายถึง ประเภทของร่วมเดินทางที่เป็นในรูปแบบของความสัมพันธ์ของนักท่องเที่ยวกับคนที่เดินทางท่องเที่ยวด้วย เช่น เดินทางร่วมกับครอบครัว, เดินทางร่วมกับคู่รัก, เดินทางร่วมกับเพื่อน, เดินทางร่วมกับองค์กรที่ทำงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี” มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

<p>ลักษณะประชากรศาสตร์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. อาชีพ 5. รายได้ต่อเดือน

<p>พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความถี่ในการท่องเที่ยว 2. วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว 3. วิธีการเดินทาง 4. จำนวนผู้ร่วมเดินทาง 5. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว 6. ประเภทของผู้ร่วมเดินทาง

ตัวแปรตาม

<p>ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว 2. ด้านการคมนาคม 3. ด้านความปลอดภัย 4. ด้านอาหาร 5. ด้านผู้คนในท้องถิ่น

สมมติฐานการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

2. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีพฤติกรรมแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับด้านประชากรศาสตร์
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจในการท่องเที่ยว
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
4. ประวัติและข้อมูลของจังหวัดเพชรบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับด้านประชากรศาสตร์

Kotler (2013) กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลเฉพาะบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจของแต่ละบุคคล เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในด้านการตลาด โดยแบ่งเกณฑ์ตามตัวแปรที่สำคัญทางประชากรศาสตร์ประกอบด้วย เพศ อายุ ขนาดของครอบครัว หรือจำนวนสมาชิกภายในครอบครัวรายได้อาชีพ ระดับการศึกษาศาสนาและเชื้อชาติ

วิจิตร ปรียารุ่งโรจน์ (2558) กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพ เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความต่างกัน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เช่น เพศหญิงจะให้ความสนใจกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อีกทั้งมีกิจกรรมที่หลากหลายในการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2560) กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพ ครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา ซึ่งเกณฑ์ทางด้านประชากรศาสตร์ที่กล่าวมา เป็นเกณฑ์ที่นักการตลาดนิยมใช้ในการแบ่งส่วนการตลาด ดังนั้นลักษณะประชากรศาสตร์จึงเป็นสิ่งสำคัญ และสถิติที่สามารถวัดได้ของประชากร ที่ช่วยในการกำหนดเป้าหมายทางการตลาด รวมทั้งง่ายต่อการวัดผลมากกว่าตัวแปรอื่น เกณฑ์ทางด้านประชากรศาสตร์ที่สำคัญ ประกอบไปด้วยตัวแปรที่สำคัญดังนี้

1. อายุ (Age) อายุที่แตกต่างกันนั้นจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์และตอบสนองแตกต่างกัน โดยนักการตลาดมักจะใช้ประโยชน์จากอายุ เป็นตัวแปรที่ช่วยในการค้นหาและระบุส่วนตลาดตามต้องการแบบเฉพาะของแต่ละช่วงอายุ

2. เพศ (Sex) ตัวแปรที่ใช้ในการแบ่งส่วนการตลาดโดยนักการตลาดต้องศึกษาตัวแปรนี้อย่างรอบคอบ เพราะในปัจจุบันตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการบริโภคการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เพศหญิงและเพศที่สามมีบทบาททางสังคมมากขึ้น

3. ลักษณะครอบครัว (Marital status) ในทุก ๆ สมัย โดยลักษณะครอบครัวถือเป็นเป้าหมายสำคัญของนักการตลาดมาโดยตลอด เนื่องจากมีความสำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับผู้บริโภค นักการตลาดมักจะให้ความสนใจในจำนวน และบุคลิกของคนในครัวเรือนที่บริโภคสินค้าที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจในครัวเรือนเพื่อช่วยในการพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้เหมาะสม

4. รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation) เป็นอีกตัวแปรที่นักการตลาดให้ความสำคัญในการกำหนดส่วนของตลาดโดยทั่วไปนั้นการตลาดจะให้ความสนใจผู้บริโภคที่มีความสามารถในการซื้อ แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญในการแบ่งส่วนการตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้อย่างเดียวก็คือรายได้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงความสามารถในการใช้จ่ายสินค้าของผู้บริโภคได้ซึ่งในความเป็นจริงแล้วยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งในการเลือกซื้อสินค้าที่แท้จริงนั้นมักจะมาจาก รสนิยม การศึกษา อาชีพ หรือรูปแบบการดำรงชีวิต ฯลฯ แม้รายได้จะเป็นตัวแปรที่นักการตลาดนิยมใช้ที่สุด แต่นักการตลาดส่วนใหญ่มักจะให้ความสนใจสัมพันธ์กับตัวแปรลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอื่น ๆ ด้วย เพื่อให้กำหนดตลาดเป้าหมายได้ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น

ชนิสรา บัวคง (2561) กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว รายได้อาชีพ และการศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนการตลาด ลักษณะประชากรศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญ และสถิติที่วัดได้ของประชากรที่ช่วยกำหนดตลาดเป้าหมาย รวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่นตัวแปรทางด้านประชากรที่สำคัญดังนี้

1. อายุ (Age) เนื่องจากผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกัน นักการตลาดจึงใช้ประโยชน์จากอายุเป็นตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างของส่วนตลาด ได้ค้นคว้าความต้องการของตลาดส่วนเล็ก (Niche Market) โดยมุ่งความสำคัญที่ตลาดอายุส่วนนั้น

2. เพศ (Sex) เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนการตลาดเช่นกัน นักการตลาดต้องศึกษาตัวแปรนี้อย่างรอบคอบ เพราะในปัจจุบันตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมผู้บริโภค การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุจากการที่สตรีทำงานมากขึ้น

3. ลักษณะครอบครัว (Marital Status) โดยในอดีตถึงปัจจุบันลักษณะครอบครัวเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการใช้ความพยายามทางการตลาดมาโดยตลอด และมีความสำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยผู้บริโภค นักการตลาดจะสนใจจำนวนและลักษณะของบุคคลในครัวเรือน ที่ใช้สินค้าใดสินค้านั้น และยังสนใจในการพิจารณาลักษณะทางประชากรศาสตร์ และโครงสร้างด้านสื่อที่เกี่ยวข้องกับผู้ตัดสินใจในครัวเรือนเพื่อช่วยในการพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้เหมาะสม

4. รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation) เป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดส่วนของตลาดโดยทั่วไปนักการตลาดจะสนใจผู้บริโภคที่มีความร่ำรวย แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเป็นตลาดขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญในการแบ่งส่วนการตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้อย่างเดียวก็คือรายได้จะเป็นตัวชี้ความสามารถในการจ่ายสินค้าหรือไม่มีความสามารถในการจ่ายสินค้า ในขณะเดียวกันการเลือกซื้อสินค้าที่แท้จริงอาจถือเป็นเกณฑ์รูปแบบการดำรงชีวิต รสนิยม อาชีพ การศึกษา ฯลฯ แม้รายได้เป็นตัวแปรที่ใช้บ่อยมาก นักการตลาดส่วนใหญ่จะโยงเกณฑ์รายได้ร่วมกับตัวแปรด้านประชากรศาสตร์หรืออื่น ๆ เพื่อให้กำหนดตลาดเป้าหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จันทา ไชยะโวหาน (2562) กล่าวว่า อายุเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่เป็นพื้นฐานเนื่องจากเด็กแต่ละคนช่วงอายุมีความต้องการสินค้าหรือบริการที่แตกต่างกันและส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันได้การที่จะสร้างความพึงพอใจก็มีรูปแบบที่แตกต่างกันที่ทำให้ให้นักการตลาดนำตัวแปรทางด้านอายุมากำหนดกลยุทธ์ในการบริการเช่น วัยรุ่นและวัยผู้สูงอายุ รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยวก็จะแตกต่างกัน

สรุปได้ว่าลักษณะประชากรศาสตร์ส่งผลโดยตรงต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพราะลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างจะส่งผลพฤติกรรมท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน และพฤติกรรมเหล่านี้ก็จะส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยเลือกลักษณะประชากรศาสตร์ที่มาใช้ได้ดังนี้

ด้านเพศ เพราะในแต่ละสังคมก็จะมีวัฒนธรรม และการปฏิบัติตัวของแต่ละเพศที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้พฤติกรรมที่แตกต่างกัน

ด้านอายุ เพราะในแต่ละอายุ จะมีหลักคิดในการตัดสินใจ ความต้องการ และอำนาจในการตัดสินใจที่แตกต่างกัน เช่นประชากรที่อายุน้อย อาจจะมีหลักคิดในการตัดสินใจที่ไม่

รอบคอบเท่าประชากรที่อายุมากกว่า หรืออำนาจการตัดสินใจที่ประชากรที่อายุมากกว่าจะมีอำนาจการตัดสินใจที่มากกว่า

ด้านระดับการศึกษา เพราะความรู้ที่ได้รับมาแตกต่างกัน จะทำให้แนวคิดของแต่ละคนต่างกัน ย่อมก่อให้เกิดพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล

ด้านอาชีพ เพราะในแต่ละอาชีพย่อมมีสังคมที่แตกต่างกัน วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงส่งผลต่อพฤติกรรมตามวัฒนธรรมและสังคมนั้นๆ แตกต่างกันไปตามอาชีพของแต่ละคน

ด้านรายได้ต่อเดือน เพราะรายได้ถือเป็นสิ่งพื้นฐานที่จำเป็นต่อตัวบุคคล ความมั่งคั่งน้อยของรายได้ของแต่ละคนจึงส่งผลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวได้ และส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Noe et al. (2010) กล่าวว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรม ความรู้สึก และทัศนคติที่ดีต่อแหล่งท่องเที่ยว โดยเปรียบเทียบกับการรับรู้ของนักท่องเที่ยวและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนั้น

ชนิกานต์ วงษ์ภรณ์ (2555) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของแต่ละบุคคล จะแสดงออกมาหรือผ่านทัศนคติของ บุคคลจะมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งจะเกิดแสดงออกเมื่อมีความต้องการหรือมีความคาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง ในทางด้านร่างกาย และการตอบสนองต่อจิตใจ ในทางบวก หรือในทางลบ รวมถึงการไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์และค่านิยมของ บุคคลนั้น ๆ

เลิศพร ภาวะสกุล (2555) กล่าวว่า ผลลัพธ์ที่เกิดจากความรู้สึกเปรียบเทียบระหว่าง ความคาดหวังและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวทั้งก่อนและหลังจากการไปยังแหล่งท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวไปแล้วรู้สึกเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ก็จะเกิดความรู้สึกพึงพอใจแต่เมื่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวแล้วเกิดประสบการณ์ที่ไม่ดีไม่ได้เป็นไปตามความคาดหวังก็จะเกิดความรู้สึกที่ไม่พึงพอใจ

นภวรรณ คณานุรักษ์ (2556) กล่าวว่า ความพึงพอใจของลูกค้ามี 5 ระดับ ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของผู้บริโภคให้เกิดความพึงพอใจ

1. ความจงรักภักดี (Loyalists) เกิดจากลูกค้าประสบการณ์โดยตรงที่ดีและตรงตามความคาดหวังที่ได้วางไว้จากการใช้บริการทำให้ลูกค้ามีความพึงพอใจและกลับมาซ้ำ ลูกค้ากลุ่มนี้จะนำ แต่ข้อดีของการใช้บริการไปบอกผู้อื่นต่อ

2. ผู้ที่เปลี่ยนใจ (Defectors) เกิดจากการที่ลูกค้ามาใช้บริการแล้วรู้สึกว่า การบริการดี เกือบเท่าที่คาดหวังไว้แต่จะไม่กลับไปใช้ซ้ำ

3. ผู้ก่อการร้าย (Terrorists) เกิดจากการใช้บริการแล้วรู้สึกว่า การบริการไม่ดีตามที่คาดหวังไว้และลูกค้ากลุ่มนี้จะนำ แต่ข้อเสียของการบริการไปบอกกับผู้อื่นต่อ

4. ตัวประกัน (Hostages) เกิดจากการใช้บริการแล้วรู้สึกว่า การบริการนั้นไม่ดีแต่จำเป็นต้องใช้เนื่องจากไม่มีตัวเลือกอย่างอื่น

5. ผู้รับจ้าง (Mercenaries) เป็นกลุ่มลูกค้าที่มีความพึงพอใจต่อการใช้บริการมาก แต่ไม่มีความจงรักภักดีและอาจเปลี่ยนใจเมื่อไหร่ก็ได้หากเจอการบริการที่มีราคาถูกกว่า

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา and พรภัทรวดี วงศ์ปันทะนัน (2557) กล่าวว่า ความพึงพอใจในบริการท่องเที่ยว หมายถึง ทัศนคติทางบวกของลูกค้าที่มีต่อบริการท่องเที่ยวหรือเป็นความรู้สึกที่ดี

ต่องานบริการท่องเที่ยวที่ผู้ใช้บริการได้รับในทางบวก หรือเกินความคาดหมาย หรือเป็นความสุขที่ผู้ใช้บริการได้รับจากการปฏิบัติงานบริการท่องเที่ยว

ปณัสยา สิริรุ่งโรจน์กนก (2559) กล่าวว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวนั้นขึ้นอยู่กับความชอบของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว โดยความชอบจะมีผลต่อการประเมินความรู้สึกต่อแหล่งท่องเที่ยวช่วงจบการเดินทาง และพบว่าถ้าความพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวมีอยู่มาก จะทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจช่วงจบการเดินทางไปในทิศทางบวก และสรุปเป็นทฤษฎีได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจเพียงพอ นักท่องเที่ยวก็มีสิทธิ์จะกลับมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวนั้นซ้ำอีก และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวคนอื่น ๆ หรือแสดงออกทางคำพูดชื่นชมในแหล่งท่องเที่ยวนั้น

Marinao (2018) กล่าวว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวนั้นมีบทบาทสำคัญในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยความพึงพอใจนั้นเกิดจากการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่ได้รับเปรียบเทียบกับความคาดหวัง ซึ่งจะได้ผลลัพธ์เป็นระดับความพึงพอใจ

Anggraeni (2019) กล่าวว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวนั้น เป็นผลมาจากการมีประสบการณ์ที่น่าจดจำในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว กล่าวคือถ้านักท่องเที่ยวที่มีความทรงจำที่ดีที่เกิดจากการเดินทางท่องเที่ยวและเมื่อเดินทางกลับกลับแล้วยังสามารถจดจำประสบการณ์ดังกล่าวได้อยู่ นักท่องเที่ยวจะมีความพึงพอใจเกิดขึ้น

Hughes และ Pizam (1991 อ้างอิงใน ปณัสยา สิริรุ่งโรจน์กนก (2559) กล่าวว่า ความพึงพอใจประกอบด้วย ความพึงพอใจในด้านต่างๆ อาทิเช่น ประสบการณ์ที่เจอระหว่างท่องเที่ยว เช่น ความพึงพอใจในสิ่งอำนวยความสะดวก (การคมนาคม ร้านอาหาร ฯลฯ) ความพึงพอใจที่มีต่อธรรมชาติ (ความสวยงาม ความเป็นธรรมชาติ ทิวทัศน์ ฯลฯ) และความพึงพอใจที่มีต่อการบริการ โดยการที่ระบุความพึงพอใจ โดยแยกเป็นด้านต่างๆ จะทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจในด้านใดบ้าง

Shelly (1995 อ้างอิงใน กิตติพงษ์ แสงสุระ (2541) กล่าวว่า ความพึงพอใจแบ่งเป็นความรู้สึก 2 แบบ คือความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุขความสนึ้นเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบ

ความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบสิ่งทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์ ได้แก่ ทรัพยากร (Resources) หรือสิ่งไร้การวิเคราะห์ระบบ ความพึงพอใจก็คือการศึกษาว่าทรัพยากรหรือสิ่งไร้แบบใดเป็นสิ่งที่ต้องการจะทำให้เกิดความพอใจและความสุขแก่มนุษย์ความพอใจจะเกิดได้มากที่สุดเมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน

สรุปได้ว่าความพึงพอใจคือความรู้สึกด้านบวกของมนุษย์หลังจากได้รับการตอบสนองความต้องการซึ่งแตกต่างกันในแต่ละบุคคล และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว คือ พฤติกรรมความรู้สึก และทัศนคติทางบวกที่มีต่อการท่องเที่ยวผ่านประสบการณ์และพฤติกรรมของตัวนักท่องเที่ยวเอง โดยสิ่งที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยวมี แบ่งได้ดังนี้

1.ด้านสถานที่ท่องเที่ยว คือ ความสมบูรณ์ ความสะอาดของสถานที่ รวมถึงประสบการณ์ที่สถานที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลต่อการตัดสินใจมาซ้ำและความถี่ที่จะมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

2.ด้านการคมนาคม คือ ความสิ้นเปลืองของการคมนาคม ส่งผลต่อทัศนคติ ประสบการณ์ และจะส่งผลต่อพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในภาคหน้า

3.ด้านความปลอดภัย คือ ความปลอดภัยของสภาพแวดล้อมภายในจังหวัดเพชรบุรีที่จะทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัยขณะมาท่องเที่ยวภายในจังหวัด

4.ด้านอาหาร คือ ความสะอาดของอาหาร รสชาติของอาหาร และราคา เป็นหนึ่งในจุดสำคัญที่จะส่งผลต่อประสบการณ์และความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

5.ด้านผู้คนในท้องถิ่น คือ ความเป็นมิตรของผู้คนในท้องถิ่นที่จะส่งผลต่อความสบายใจของนักท่องเที่ยวตลอดเวลาที่ท่องเที่ยวอยู่

ซึ่งปัจจัยเหล่านี้นอกจากจะส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวแล้วยังส่งผลต่อพฤติกรรมในภายหลังของนักท่องเที่ยวอีกด้วย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

เนาวรัตน์ พลายน้อย (2538) กล่าวว่า การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวนั้นมักจะกล่าวถึง ปัจจัยที่ทำให้บุคคลตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ ค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว เวลา การท่องเที่ยว และความตั้งใจจะท่องเที่ยว ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบนี้เป็นตัวกำหนดที่สำคัญยิ่งต่อการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองของความอยากรู้ของมนุษย์ องค์ประกอบเหล่านี้จึงเป็นกรอบกำหนดทิศทางและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ให้แตกต่างออกไปตามข้อจำกัดที่แต่ละบุคคล กล่าวคือบุคคลที่มีรายได้ต่ำ มีเวลาน้อย หรือไม่ตั้งใจที่จะท่องเที่ยว ย่อมสามารถท่องเที่ยวได้ใกล้ และในเวลาอันสั้นเท่านั้น ขณะที่คนมีรายได้สูง มีเวลามาก และมีความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวสถานที่ที่ทันสมัยและมีคุณภาพปัจจัยเหนือกว่า

นิคม จารุมณี (2544) กล่าวว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เป็นทุกอย่างของนักท่องเที่ยว ที่ได้กระทำไป ไม่ว่าจะกระทำ ที่ได้กระทำนั้นนักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่ และการกระทำนั้นบุคคลอื่นจะเกิดการสังเกตได้หรือไม่ และการตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อสภาพการณ์ใดก็ตาม นักท่องเที่ยวจะมีการแสดงออกอีกสองลักษณะด้วยกันคือพฤติกรรมภายนอก (Tourist's Overt Behavior) จะเป็นใช้ประสาทในการสัมผัส พฤติกรรมออกมาภายนอกทำให้ผู้อื่นสามารถสังเกตได้ และในส่วนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายใน พฤติกรรมภายในนั้นเรียกว่า Tourist's Covert Behavior เป็นการทำงานของอวัยวะภายในร่างกาย รวมไปถึงอารมณ์ ความรู้สึกที่ถูกควบคุมจากร่างกายใน ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน โดยส่วนใหญ่พฤติกรรมนั้นจะมาจากภายในร่างกายที่เป็นตัวกำหนดการเกิด พฤติกรรมภายนอก

สุรรัตน์ เตชะทวิวรรณ (2545) กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวหรือ Tourist Behavior หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของการกระทำที่นักท่องเที่ยวแสดงออกต่อสิ่งที่ได้รับรู้

วาสนา อ่องเยี่ยม (2546) กล่าวว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเป็นการตัดสินใจที่จะเลือกแผนในการไปท่องเที่ยว ซึ่งแผนในการไปท่องเที่ยวจะมีอยู่หลาย ๆ รูปแบบที่มีความแตกต่าง และนักท่องเที่ยวจะทำการพิจารณาเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับตนเอง โดยสอดคล้องกับพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้รู้สึกพึงพอใจในการท่องเที่ยว

สุกัญญา เจริญศรี (2549) กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกันของแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผลให้เป้าหมายของการท่องเที่ยวก็มีความแตกต่างกันไปด้วย เช่น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ได้รับ ความชื่นชอบของแต่ละบุคคลในแหล่งท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง เป็นต้น

ชวัลนุช อุทยาน (2551) กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นการกระทำที่ไม่ว่านักท่องเที่ยวจะรู้ว่าตนกำลังทำอะไรอยู่หรือไม่ก็ตาม เป็นสิ่งที่มุ่งตอบสนองความต้องการโดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสามารถสังเกตได้โดยตรง ส่วนพฤติกรรมภายในเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิด

ปราโมชน์ รอดจำรัส (2553 อ่างอิงโน เศรษฐวิวัฒน์ พรหมสิทธิ์ (2559)กล่าวว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) หมายถึง การแสดงออกของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการแสดงออก ได้แก่

1. จำนวนครั้งของการท่องเที่ยว
2. วัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง
3. ลักษณะการเดินทาง
4. แหล่งท่องเที่ยวซึ่งเดินทางไป
5. สถานที่พักแรม
6. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง

ณัฐชนก เพชรพรม (2554)กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การแสดงออกที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวและใช้บริการที่สถานที่นั้น ๆ โดยอาจรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม

วิดิเนีย มายอร์ (2555) กล่าวว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวสามารถความแตกต่างกันออกไปเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ที่ต่างกัน เช่น การเลี้ยงดู การศึกษา รสนิยม เพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนา และประสบการณ์ที่ได้รับมา

วิวัฒน์ จันทร์กิ่งทอง (2555) กล่าวว่า การปฏิบัติของนักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยรูปแบบต่างกัน ประกอบด้วยรูปแบบของวัตถุประสงค์ของการเดินทาง วิธีการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง การเลือกช่วงเดือนในการเดินทาง วันเดินทาง การตัดใจนำอาหารและเครื่องดื่มมารับประทาน ลักษณะการซื้อผลิตภัณฑ์หรือของฝาก

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวหมายถึงการกระทำต่างโดยรวม ของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้นนักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว และบุคคลอื่นจะสังเกตเห็นการกระทำนั้นได้หรือไม่

สามารถ ปิติพัฒน์ and กฤษฎา ณ หนองคาย (2555) ยังได้ให้ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) หมายถึง การแสดงออกของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการใช้

สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยว

เลิศพร ภาระสกุล (2560) กล่าวว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว เป็นกระบวนการการตัดสินใจซื้อของแต่ละบุคคลรวมทั้งการหาข้อมูล การวิเคราะห์และประเมินข้อมูลในการตัดสินใจซื้อจากการรับรู้ข้อมูลจากนั้นจะเริ่มพิจารณาความชอบหรือไม่ชอบโดยใช้ความรู้สึก ทศนคติและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เคยได้รับเป็นตัวกลั่นกรอง นอกจากนี้ยังมีการแสดงความคิดเห็นเป็นผลลัพธ์ภายหลังการซื้อ ซึ่งจะมีผลต่อการซื้อใหม่ในอนาคต

ชลิตา เณลิรักษ์ชาติ (2561) กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว คือ การแสดงออกของแต่ละบุคคล หลังจากได้รับจากผลิตภัณฑ์สินค้า ประสบการณ์ท่องเที่ยว และการใช้บริการในสถานที่ท่องเที่ยวทั้งก่อนและหลัง ซึ่งมีทั้งความรู้สึกบวกและลบ โดยการกระทำเหล่านั้น แต่ละคนจะกระทำแตกต่างกันออกไป จนผู้อื่นสามารถสังเกตได้ โดยการกระทำของนักท่องเที่ยวอาจจะแสดงออกมาทั้งที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ อย่างชัดเจน หรือแอบแฝง

ธนธรณ์ แสงสว่าง (2563) กล่าวว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว เป็นการกระทำของนักท่องเที่ยวโดยที่อาจจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม โดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว เป็นทำงานของอวัยวะภายในร่างกาย รวมถึงอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดที่ถูกควบคุมภายใน โดยองค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่สำคัญมี 7 ประการ คือ 1). เป้าหมาย 2). ความพร้อม 3).สถานการณ์ 4).การแปลความหมาย 5).การตอบสนอง 6).ผลลัพธ์ที่ตามมา

สรุปได้ว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยวคือการแสดงออกที่มีทั้งภายในและภายนอก โดยภายในก็คืออารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของนักท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลกระทบต่อทางเลือกและตัดสินใจ เช่น วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง และเชื่อมโยงกับการแสดงออกภายนอก ซึ่งก็คือพฤติกรรมที่ทำผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 แสดงออกมาภายนอกให้คนอื่นได้รับรู้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว โดยพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจะมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลตามประสบการณ์ที่เจอ ตามความถี่ในการท่องเที่ยว จำนวนผู้ร่วมเดินทาง และประเภทของผู้ร่วมเดินทาง

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดเพชรบุรี

ประวัติของจังหวัดเพชรบุรี

เพชรบุรี (ศรีชัยวัชรปุระ) เป็นเมืองเก่าแก่มาแต่โบราณ เคยเป็นอาณาจักรเล็ก ๆ อาณาจักรหนึ่ง บางสมัยมีเจ้าผู้ครองนครหรือกษัตริย์ปกครองเป็นอิสระ บางสมัยอาจจะตกเป็นเมืองขึ้นของอาณาจักรที่เข้มแข็งกว่า โดยที่มาของชื่อเมืองนั้นอาจเรียกตามตำนานที่เล่าสืบกันมาว่า ในสมัยโบราณเคยมีแสงระยิบระยับในเวลาค่ำคืนที่เขาแด่น ทำให้ชาวบ้านเข้าใจว่ามีเพชรพลอยบนเขานั้น จึงพากันไปค้นหาแต่ก็ไม่พบ จึงได้ออกค้นหาในเวลากลางคืนแล้วใช้ปูนที่ใช้สำหรับกินหมากป้ายเป็นตำหนิไว้เพื่อมาค้นหาในเวลากลางวัน แต่ก็ไม่พบ บ้างก็ว่าเรียกตามชื่อของแม่น้ำเพชรบุรี ทั้งนี้ก็เป็นไปได้ที่มีการเปลี่ยนชื่อ "วัชรปุระ" เป็น "เพชรบุรี" จากแผลงคำในชื่อ "วัชร" เป็น "เพชร" โดยเปลี่ยนจาก "ว" เป็น "พ"

คำขวัญจังหวัดเพชรบุรี

เขาวังคู่บ้าน ขนมหวาน เมืองพระ เลิศล้ำศิลปะ แดนธรรมะ ทะเลงาม (ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดเพชรบุรี ของกระทรวงสาธารณสุข)

วิสัยทัศน์จังหวัดเพชรบุรี

เมืองเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ และเมืองน่าอยู่ นำกิน นำเที่ยวระดับประเทศ (ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดเพชรบุรี ของกระทรวงสาธารณสุข)

ขนาดและที่ตั้งของจังหวัดเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรี อยู่ทางด้านตะวันตกของประเทศ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของกรุงเทพมหานคร ระยะห่างจากกรุงเทพมหานคร 123 กิโลเมตร เป็นเมืองด่านสำคัญระหว่างภาคกลางและภาคใต้ มีพื้นที่รวม 6,225.138 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,890,711 ไร่ เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่เป็นอันดับที่ 35 ของประเทศไทย (ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดเพชรบุรี ของกระทรวงสาธารณสุข)

ข้อมูลนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี

จากสถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรีประจำปี 2565 พบว่า นักท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนถึง 8,070,929 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 200.84 และได้รายได้จากการท่องเที่ยว 21,712.48 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 193.90 ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนถึง 41,237 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 2,106.37 และได้รายได้จากการท่องเที่ยว 168.89 ล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 1,291.19 (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเพชรบุรี, 2565)

สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี

1.อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี (เขาวัง)

โบราณสถานที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของจังหวัดเพชรบุรีและกลายเป็นสัญลักษณ์ประจำจังหวัด พระนครคีรีมีตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 ในครั้งที่พระองค์เสด็จแปรพระราชฐานขึ้นบนยอดเขาแห่งนี้ ทรงพอพระราชหฤทัยมากขึ้น โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) เป็นหัวเรือใหญ่ในการสร้างวังที่ประทับบนยอดเขาจนสำเร็จเรียบร้อยเมื่อปี พ.ศ.2403 และได้ทรงพระราชทานนามไว้ว่า "พระนครคีรี" แต่ชาวบ้านส่วนใหญ่กลับนิยมเรียกกันติดปากว่า "เขาวัง" มาจนถึงปัจจุบัน

ภายในเขาวังนั้น ประกอบด้วยพระที่นั่ง วัด และกลุ่มอาคารต่าง ๆ ภายใต้สถาปัตยกรรมนีโอคลาสสิกผสมผสานกับกลิ่นอายสถาปัตยกรรมแบบจีนอันสวยงาม โดยแต่ละแห่งตั้งอยู่ยอดเขา 3 ยอดด้วยกัน โดยยอดเขาด้านทิศตะวันออก เริ่มจากบริเวณเชิงเขาเป็นที่ตั้งของวัดมหาสมณาราม ส่วนบนยอดเขานั้นเป็นที่ตั้งของวัดพระแก้วซึ่งเป็นวัดประจำพระนครคีรี ยอดเขากลาง ประดิษฐานพระธาตุจอมเพชรซึ่งมีความสูง 40 เมตรและเป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุไว้ภายใน จากจุดนี้สามารถมองเห็นพระที่นั่งต่าง ๆ รวมทั้งทิวทัศน์ของตัวเมืองเพชรบุรี ยอดเขาด้านทิศตะวันตก เป็นที่ตั้งของพระราชวังอันเป็นที่ประทับได้แก่ พระที่นั่งเพชรภูมิไพโรจน์ พระที่นั่งปราโมทย์มไหสวรรย์ พระที่นั่งเวษยันต์วิเชียรปราสาท พระที่นั่งราชธรรมสภา หอชัชวาลเวียงชัย หอพิमानเพชรมเหศวร์ พระที่นั่งสันถาคารสถาน หอจตุเวทปริตพัชนี ศาลาทศนानักขัตฤกษ์ นอกจากนี้แล้วยังมีโรงรถ โรงม้า ศาลาขนาดเล็ก ศาลาลูกขุน ศาลาด่าน ศาลาเย็นใจ ทิมดาบองครักษ์ โรงครัว ตามแบบพระราชวังทั่วไป รอบพระราชวังมีป้อมล้อมอยู่ทั้ง 4 ทิศคือ ป้อมธรรฐป้อมปกทางทิศตะวันออก ป้อมวิรุฬหกป้อมวิรุฬหกทางทิศใต้ ป้อมวิรุฬหกป้อมกันทางทิศตะวันตก และป้อมเวสสุวรรณรักษาทางทิศเหนือ

นักท่องเที่ยวสามารถขึ้นชมอุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี (เขาวัง) ได้โดยการเดินขึ้นหรือโดยสารรถรางไฟฟ้าก็ได้ (ตัวไป-กลับ) ค่าเข้าชม ชาวไทย ผู้ใหญ่ 80 บาท เด็ก 15 บาท ชาวต่างชาติ ผู้ใหญ่ 230 บาท เด็ก 15 บาท ราคานี้รวมค่าบริการรถรางขึ้นและลงเขาวังด้วยแล้ว สำหรับพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนครคีรี เปิดให้เข้าชมทุกวันเวลา 08:30-16:30 น. (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

ภาพประกอบ 2 อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี (เขาวัง)

ที่มา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2. วัดถ้ำเขาหลวง

ถ้ำเขาหลวง ตั้งอยู่ที่ ตำบลธงชัย อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เป็นสถานที่ที่มีความงดงามตามธรรมชาติ มีปูชนียวัตถุเก่าแก่มากมาย และเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ดังจะเห็นได้จากผ่านวรรณคดีที่สำคัญ เช่น นิราศเมืองเพชร ของสุนทรภู่ ซึ่งได้บรรยายถึงสภาพภูมิประเทศและปูชนียวัตถุที่สำคัญในถ้ำ อาทิ พระเจดีย์และพระพุทธรูปไสยาสน์ อีกเรื่องหนึ่งคือ นิราศเขาหลวง ซึ่งประพันธ์ขึ้นโดยขุนวรการในสมัยรัชกาลที่ ๕ นอกจากทำให้เราเห็นภาพของถ้ำเขาหลวงในสมัยนั้น (เพลงเขาหลวงมรดกล้ำค่าคู่มือเมืองเพชร อ้างอิงใน เว็บไซต์ศิลปวัฒนธรรม)

ภาพประกอบ 3 ภาพถ่ายภายใน “ถ้ำเขาหลวง” เพชรบุรี ในสมัยรัชกาลที่ ๕

ที่มา สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ

ภายในถ้ำแบ่งพื้นที่โดยธรรมชาติเป็น 3 ห้อง โดย ห้องที่ 1 มีพระพุทธรูปบาทจำลอง มีหินงอกหินย้อย และห้องที่ 2 เดินต่อไปจากห้องแรก เดินสะดวกถึงกันหมดทั้ง 3 ห้อง มีพระพุทธรูปเรียงรายรอบห้อง มีปล่องให้แสงสว่างเข้ามาพื้นถ้ำ มีพระพุทธรูปไสยาสน์ และหลวงพ่อดโตซึ่งเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ผู้ลงมาเที่ยวถ้ำจะมากกราบไหว้บูชา (เว็บไซต์ hua-hin.info)

ถ้ำเขาหลวง เปิดให้เที่ยวชมทุกวัน วันจันทร์-ศุกร์ เปิด 09.00 - 16.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์ เปิด 09.00-17.00 น. (ผู้จัดการออนไลน์)

ภาพประกอบ 4 ภาพภายในถ้ำเขาหลวง โดยมีพระพุทธรูปบาทจำลอง และหินงอกหินย้อย

ที่มา เว็บไซต์ hua-hin.info

3.โครงการซั้งห้วมัน ตามพระราชดำริ

พื้นที่ที่ตั้งของโครงการอยู่ที่ บ้านหนองคอกไก่ ตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยในปี พ.ศ.2551 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริให้ทำเป็นโครงการตัวอย่างด้านการเกษตร รวบรวมพันธุ์พืชเศรษฐกิจในพื้นที่ อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี และพื้นที่ใกล้เคียง มาปลูกไว้ที่นี่ โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ.2552 เป็นต้นมา และพระราชทานพันธุ์มันเทศซึ่งออกมาจากห้วมันที่ตั้งโชว์ไว้บนตารั้งในห้อง ทรงงานที่วังไกลกังวลให้นำมาปลูกไว้ที่นี่ พระราชทานชื่อโครงการว่า “โครงการซั้งห้วมัน ตามพระราชดำริ” มีเป้าหมายต้องการให้เป็นศูนย์รวมพืชเศรษฐกิจของ อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี โดยเลือกพันธุ์พืชท้องถิ่นที่ดีที่สุดเข้ามาปลูก แล้วให้ภาครัฐและชาวบ้านร่วมดูแลด้วยกัน เพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิด ([เว็บไซต์ porpeang.org](http://porpeang.org))

ภาพประกอบ 5 โครงการซั้งห้วมัน ตามพระราชดำริ

ที่มา เว็บไซต์ kapook

พืชผักภายในโครงการซั้งหัวมัน ตามพระราชดำริ ประกอบด้วย พืชสวนครัว ได้แก่ มะเขือเทศ มะเขือเปราะ พริก กะเพรา โหระพา มะนาวแบน ผักชี ผลไม้ ได้แก่ สับปะรดปัตตาเวีย แก้วมังกร มะละกอแขกดำ มะพร้าวน้ำหอม มะพร้าวแกง ชมพูเพชรสายรุ้ง กล้วยน้ำว้า กล้วยหักมุก และ พืชเศรษฐกิจ ได้แก่ อ้อยโรงงาน มันเทศญี่ปุ่น มันเทศออสเตรเลีย มันต่อเผือก มันปิ้งหน่อไม้ฝรั่ง ข้าวเหนียวพันธุ์ชิดแม่จัน ข้าวเจ้าพันธุ์ข้าวหอม ข้าวเจ้าพันธุ์ลิซอ ข้าวเจ้าพันธุ์ข้าวขาว ยางนา ยางพารา ชมพูเพชร (เว็บไซต์ porpeang.org)

โครงการซั้งหัวมัน ตามพระราชดำริ เปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าเยี่ยมชมได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00-16.30 น. (เว็บไซต์ trueid)

ภาพประกอบ 6 แปลงสับปะรด พันธุ์ปัตตาเวีย

ที่มา เว็บไซต์ porpeang.org

4.หาดชะอำ

หาดชะอำ อยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี 41 กิโลเมตร มีทางแยกซ้ายเข้าชายหาด ระยะทางประมาณ 2 กม. เป็นชายหาดที่สวยงามและมีชื่อเสียงของจังหวัดเพชรบุรี เดิมชะอำเป็นเพียงตำบลหนึ่งขึ้นอยู่กับอำเภอหนองจอก แต่ภายหลังที่หัวหินมีชื่อเสียง ที่ดินแถบชายทะเลถูกจับจองหมด และได้พบว่าหาดชะอำเป็นชายหาดที่สวยงามไม่แพ้หัวหิน ชะอำจึงเริ่มเป็นที่รู้จักตั้งแต่นั้นมา ชะอำได้รับการพัฒนาเจริญเติบโตขึ้น และยกฐานะเป็นอำเภอจวบจนปัจจุบัน (สำนักบริหารยุทธศาสตร์)

ภาพประกอบ 7 หาดชะอำ

ที่มา เว็บไซต์ trueid

5. พระราชินีเวศน์มฤคทายวัน

ตั้งอยู่ในบริเวณค่ายพระรามหก ตำบลห้วยทรายเหนือ ถนนเพชรเกษมบริเวณกิโลเมตรที่ 216-217 เลี้ยวหาดชะอำมา 8 กิโลเมตร เป็นพระตำหนักที่ประทับริมทะเล ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้รับขนานนามว่า "พระราชินีเวศน์แห่งความรักและความหวัง" ลักษณะเป็นพระตำหนักแบบไทยผสมยุโรป เป็นอาคารไม้ได้ถุนสูง สร้างด้วยไม้สักทอง พระตำหนักฝ่ายในอยู่ปีกขวา ทางปีกซ้ายเป็นส่วนของฝ่ายหน้า ประกอบด้วยพระที่นั่งสามองค์เชื่อมต่อกันโดยตลอด มีอาคารข้าราชการบริพารฝ่ายหน้าเป็นบริวารหลายหลัง และมีแนวระเบียงยื่นลงสู่ทะเลเป็นที่ลงสรงน้ำ และพระที่นั่งสโมสรเสวกามาตย์ เป็นอาคารโถงสองชั้นเปิดโล่งใช้เป็นที่พักผ่อนในโอกาสต่าง ๆ และเป็นโรงละครซึ่งเคยจัดแสดงละครครั้งสำคัญ 2 ครั้ง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

พระราชินีเวศน์มฤคทายวัน เปิดให้เข้าชมวันจันทร์-วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 08.00-16.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดราชการ ตั้งแต่เวลา 08.30-16.00 น. ปิดวันพุธ ค่าเข้าชมผู้ใหญ่ 30 บาท เด็ก 15 บาท ชาวต่างประเทศ 30 บาท สำหรับผู้เข้าชมเป็นหมู่คณะ ต้องทำหนังสือถึงผู้กำกับการกองบังคับการฝึกพิเศษ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

ภาพประกอบ 8 พระราชินีเวศน์มฤคทายวัน

ที่มา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

6. อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

เป็นอุทยานที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ที่สุดในประเทศไทย โดยมีพื้นที่ถึง 2,915 ตารางกิโลเมตร หรือ 1.8 ล้านไร่ ซึ่งได้รับการประกาศให้เป็นอุทยานฯ เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2524 และมียอดเขาสูงที่สุดคือ ยอดเขาพะเนินทุ่ง อยู่ในเขตรอยต่อของเมียนมาร์และไทย มีความสูง 1,513 เมตรจากระดับทะเลปานกลาง รองลงมาคือยอดเขาพะเนินทุ่ง ซึ่งมีความสูง 1,207 เมตรจากระดับทะเลปานกลาง และที่สำคัญ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานแห่งนี้ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประจำปี พ.ศ. 2551 รางวัลยอดเยี่ยมประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

ที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีความงดงามของทะเลหมอกยามเช้าได้เกือบตลอดทั้งปี จากบนยอดเขาพะเนินทุ่งซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นแหล่งชมทะเลหมอกที่ดีที่สุดของภาคกลาง หรือจะชมพระอาทิตย์ตกที่สันเขาตะนาวศรี ที่นี่เป็นอุทยานที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ยังคงสภาพเป็นป่าดงดิบตามธรรมชาติที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งดูนก ดูทะเลหมอก (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 06.00-18.00 น.

ภาพประกอบ 9 จุดชมวิวพะเนินทุ่ง

7. วัดมหาธาตุวรวิหาร

หนึ่งในวัดสำคัญที่สุดของจังหวัดเพชรบุรีและเป็นวัดเก่าแก่ที่สันนิษฐานว่าน่าจะมีมาตั้งแต่สมัยทวารวดี เนื่องจากมีการค้นพบโบราณวัตถุสมัยนั้นจำนวนมากภายในบริเวณวัด และน่าจะเป็นพระอารามหลวงมาก่อน ทว่าได้ถูกทิ้งร้างไป จนกระทั่งในรัชสมัยรัชกาลที่ 6 ได้มีการบูรณะวัดนี้ขึ้นอีกครั้งและทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ยกฐานะวัดนี้ขึ้นเป็นพระอารามหลวงอีกครั้งเมื่อปี พ.ศ. 2459

ปัจจุบันวัดมหาธาตุวรวิหารถือเป็นแหล่งรวบรวมผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่สะท้อนผ่านพระอุโบสถและรายละเอียดต่าง ๆ ภายในมากมาย ภายในเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปที่สำคัญ คือ พระพุทธรูปประธานทรงราชาภรณ์ นอกจากนี้ยังมีหลวงพ่อดังดีลือชื่อ วัดมหาธาตุ ซึ่งเป็นพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 8 นิ้ว หัตถ์ซ้ายถือพัดที่ชาวบ้านเรียกว่า หลวงพ่อวัดมหาธาตุ ส่วนภายในพระวิหารหลวงนั้น ผนังทุกด้านมีจิตรกรรมฝาผนังที่สวยงาม

การเดินทาง จากสามแยกศาลหลักเมืองเพชรบุรี เลี้ยวขวา ถึงแยกสัญญาณไฟจราจร เลี้ยวซ้าย ตรงมาเข้าถนน ราชวิถี ผ่านสามแยกอาชีวศึกษา ตรงไปถึงสี่แยก เลี้ยวขวา ๗๐๐ เมตร ผ่านสี่แยกสัญญาณไฟจราจร วัดอยู่ขวามือ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

วัดมหาธาตุวรวิหาร เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 06.00-17.00 น.

ภาพประกอบ 10 วัดมหาธาตุวรวิหาร

ที่มา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

8. วัดถ้ำเขาย้อย

ตั้งอยู่ที่ ตำบลเขาย้อย อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี เป็นภูเขาหินขนาดใหญ่ ภายในถ้ำ จะมี พระพุทธไสยาสน์ และพระพุทธรูปปางต่างๆ ประดิษฐานอยู่ และยังมีพระพุทธรูปปางจำลอง พระเจ้าอุทอง

ในอดีตสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ตอนพระองค์ออกผนวชได้เสด็จจุดดงค์มาที่นี่และประทับนั่งกรรมฐานอยู่ในถ้ำแห่งนี้อยู่หลายคืน และด้านหลังของพระพุทธไสยาสน์ ยังมีรอยพระพุทธรูปที่มีผู้ศรัทธานำทองคำเปลวมาปิด จนกลายเป็นสีทองอร่าม ยังมีผู้ศรัทธานำเหรียญที่มีสีทอง มาโปรยเพื่อเป็นพุทธบูชาภายในรอยพระบาทอีกด้วย เชื่อกันว่า อานิสงส์ผลบุญนั้น จะทำให้มีความมั่งคั่ง ร่ำรวย เงินทองไหลมาเทมา เหมือนสีทองของพระพุทธรูป

วัดถ้ำเขาย้อยสามารถเดินทางไปได้โดยใช้ถนนพระราม 2 พอถึงแยกทางต่างระดับวังมะนาวแล้ว ก็ให้เลี้ยวซ้ายไปทางจังหวัดเพชรบุรี ตรงไปอีกประมาณ 12 กิโลเมตร แล้วจะเจอกับแยกเขาย้อย จากนั้นให้เลี้ยวซ้ายเข้าไปประมาณ 1 กิโลเมตร พอผ่านวัดเขาย้อยไป ก็จะเจอกับทางขึ้นไป ถ้ำเขาย้อย

วัดถ้ำเขาย้อย เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30-17.00 น.

ภาพประกอบ 11 พระพุทธไสยาสน์

9.หาดเจ้าสำราญ

สถานที่ท่องเที่ยวชายทะเลที่มีชื่อเสียงมายาวนานของจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งปัจจุบันเรียงรายไปด้วยร้านอาหาร รีสอร์ทมากมายตั้งอยู่ท่ามกลางบรรยากาศสงบและเป็นส่วนตัวผู้คนไม่พลุกพล่าน ชื่อของหาดเจ้าสำราญนี้ มาจากในสมัยก่อนเมื่อคราวที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชเสด็จมาถึงชายหาดนี้พร้อมกับพระเอกาทศรถแล้วทรงพอพระราชหฤทัยชายหาดนี้มากและตัดสินพระทัยประทับแรมอยู่หลายวัน จนกลายเป็นชื่อที่ชาวบ้านตั้งให้ว่า "หาดเจ้าสำราญ"

ชายหาดแห่งนี้เจริญถึงขีดสุดในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 ที่ได้โปรดเกล้าฯ ให้สร้างค่ายหลวงขึ้นมาแล้วเรียกว่า "ค่ายหลวงบางทะเล" ตามชื่อตำบลบางทะเล อันเป็นที่ตั้งพร้อมๆกับการสร้างพระตำหนักริมหาดที่ชื่อว่า "พระตำหนักหาดเจ้าสำราญ" ต่อมาภายหลังได้ทรงเปลี่ยนชื่อตำบลเสียใหม่เป็นตำบลหาดเจ้าสำราญ เนื่องจากทรงเห็นว่าชื่อเดิมนั้นไม่เป็นมงคลพร้อมกับย้ายพระตำหนักหาดเจ้าสำราญไปยังจุดที่เป็นที่ตั้งของพระราชินีเวสท์มฤคทายวันในปัจจุบัน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

ภาพประกอบ 12 หาดเจ้าสำราญ

ที่มา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

10. ตลาดสดเทศบาลชะอำ

ตลาดสดเทศบาลชะอำ ตั้งอยู่ที่ ถนนราษฎร์ปวีณ์ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ก่อตั้งเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2559 ตลาดเปิดขายทุกวัน เวลา 05.00-18.00 น. ตลาดสดชะอำ จำหน่ายสินค้าเกษตร ผักสด ผลไม้ ขนมหวาน อาหารปรุงสุก อาหารสำเร็จ อาหารทะเล อาหารแห้ง และของฝากต่างๆ

ตลาดสดเทศบาลชะอำ เปิดทุกวัน ช่วงเช้าเวลา 06.00-11.00 น. ช่วงเย็นเวลา 16.00-20.00 น.

ภาพประกอบ 13 ตลาดเทศบาลชะอำ

ที่มา เว็บไซต์ kasettambon

ของฝากประจำจังหวัดเพชรบุรี

1. น้ำตาลโตนดวังตาล

ผลิตจากต้นตาลโตนดที่มีอยู่มากมายที่ตำบลบ้านหาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยเกิดจากการรวมตัวกันของผู้คนในพื้นที่บริเวณที่เรียกว่าวังตาล สร้างธุรกิจการผลิตและจัดจำหน่ายน้ำตาลสดและน้ำตาลโตนดแท้ 100% ในนาม "กลุ่มวิสาหกิจชุมชนวังตาล"

โดยน้ำตาลที่ได้จากต้นตาลโตนดจะถูกนำไปเคี่ยวอย่างดี ด้วยระยะเวลาที่เหมาะสม ทำให้ได้น้ำตาลโตนดที่มีคุณภาพสูง เหมาะแก่การนำไปประกอบอาหารได้หลากหลาย

น้ำตาลโตนดวังตาลมีขนาดบรรจุ 500 กรัม ราคากระปุกละ 45 บาท (Facebook วังตาล น้ำตาลโตนดแท้ 100%)

ภาพประกอบ 14 ต้นตาลโตนด

ที่มา Facebook วังตาล น้ำตาลโตนดแท้ 100%

ภาพประกอบ 15 น้ำตาลโตนดวังตาล

ที่มา Facebook วังตาล น้ำตาลโตนดแท้ 100%

2. ข้าวแช่เมืองเพชร

ข้าวแช่เป็นอาหารพื้นบ้านของชาวมอญที่มีชื่อว่า “เป็งตาดัจ” จาก เป็ง ที่แปลว่าข้าว และ ตาดัจ ที่หมายถึงน้ำ นิยมทำในช่วงเทศกาลสงกรานต์เพื่อถวายแด่พระสงฆ์และมอบให้คนเฒ่าคนแก่เพื่อความเป็นสิริมงคล ส่วน “ข้าวแช่เมืองเพชร” นั้นก็เริ่มมีการพัฒนามาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 เมื่อครั้งแปรพระราชฐานไปอยู่ที่พระราชวังพระนครคีรี (เขาวัง) ขณะนั้นเจ้าจอมมารดากลิ่น ผู้มีเชื้อสายมอญ ได้ติดตามไปถวายราชการด้วย ดังนั้นสูตรการทำข้าวแช่ของมอญตามตำรับของเจ้าจอมมารดากลิ่นจึงกลายเป็นเมนูที่แพร่หลายในรั้ววัง และออกจากวังมาเป็นอาหารของสามัญชน รวมถึงเอกลักษณ์ของเครื่องเคียง 3 อย่างที่แตกต่างจากข้าวแช่ถิ่นอื่น ๆ ทำให้ข้าวแช่เมืองเพชรกลายเป็นของขึ้นชื่อ

ข้าวแช่ต้นตำรับเมืองเพชร จะมาพร้อมเครื่องเคียงเพียง 3 อย่างเท่านั้น คือ “ลูกกะปิ” ที่มีส่วนผสมของตะไคร้ กระจ่าง กะปิดี น้ำตาลโตนด ปลากระเทียม หัวหอม กระเทียม รากผักชี เมล็ดพริกไทย และเนื้อกุ้งสดโขลกเข้าด้วยกันแล้วชุบแป้งทอด “ไชโป๊ผัดหวาน” จากการนำผักกาดเค็มลงผัดในกระทะจนเหนียว และ “ปลากระเบนผัดหวาน” ที่ได้จากปลากระเบนตากแดดมายีให้เป็นฝอยแล้วผัดลงในกระทะจนเข้ากัน

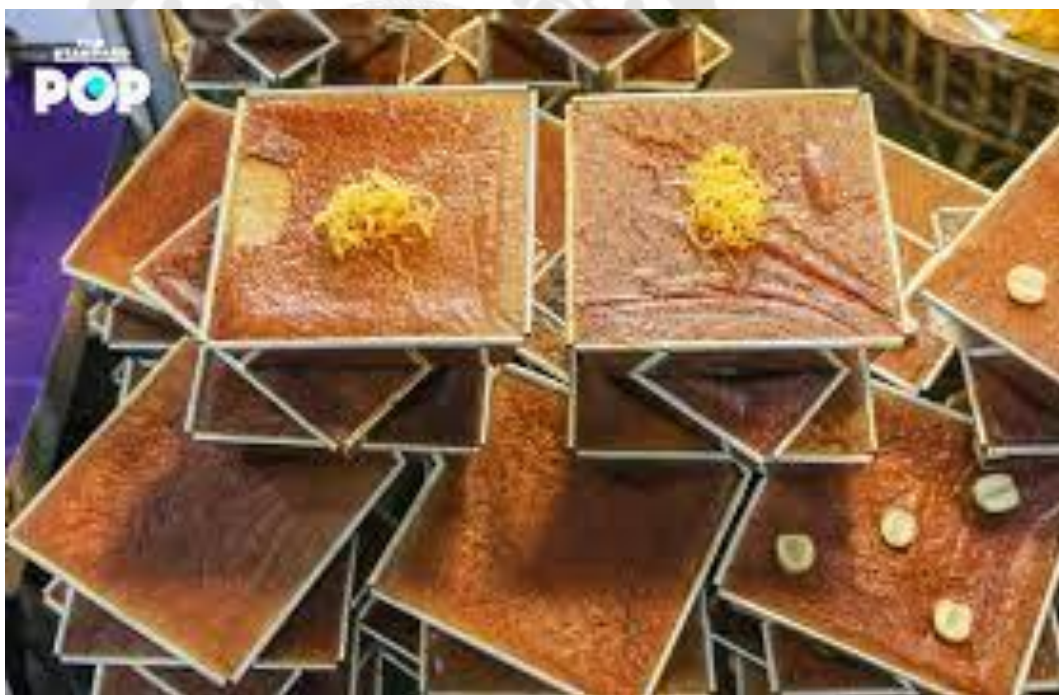

ภาพประกอบ 16 ข้าวแช่เมืองเพชร

3.ขนมหม้อแกงเมืองเพชร

ขนมหม้อแกงที่ผลิตขึ้นในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ด้วยกรรมวิธีพิเศษตามภูมิปัญญาของคนเมืองเพชรบุรี โดยใช้น้ำตาลโตนดเมืองเพชรเป็นส่วนผสมสำคัญที่ทำให้ขนมหม้อแกงเมืองเพชรมีรสชาติหวานกลมกล่อม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ

สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช คุณท้าวทองกีบม้า ได้ริเริ่มทำขนมหวานหลายๆอย่าง ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือนมหม้อแกง และได้รับความนิยมชมชอบจากเจ้านายชั้นสูงในวังในวัง และได้รับการขนานนามว่า “ขนมกุมภมาศ” ที่เรียกตามภาษาชะงัดขนม “กุมภ” แปลว่า หม้อ มาศ แปลว่า ทอง กุมภมาศ จึงแปลว่า หม้อทอง ต่อมาในปี พ.ศ.2529 จังหวัดเพชรบุรีได้มีการบูรณะพระนครคีรีให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ชาวบ้านละแวกนั้นได้ทำขนมหม้อแกงออกจำหน่าย โดยใช้น้ำตาลโตนดเมืองเพชรที่มีอยู่มากเป็นส่วนผสมหลัก ด้วยกลิ่นหอม และรสชาติหวานกลมกล่อม ทำให้ขนมหม้อแกงเป็นขนมขึ้นชื่อของจังหวัดเพชรบุรี จนคนทั่วไปเรียกว่า ขนมหม้อแกงเมืองเพชร

ภาพประกอบ 17 ขนมหม้อแกงเมืองเพชร

ที่มา เว็บไซต์ the standard

4. ผ้าลายสุวรรณวัชร

ผ้าลายสุวรรณวัชรเป็นภูมิปัญญาของชาวไทยพวนกลุ่มล้นทมขาว บ้านมาบปลาเค้า จังหวัดเพชรบุรี โดยเป็นการถอดลายกรวยเชิงจิตรกรรมลายเสาด้านล่างของอุโบสถวัดใหญ่สุวรรณาราม ซึ่งเป็นวัดสำคัญที่เป็นแหล่งรวบรวมมรดกศิลปกรรมสกุลช่างเมืองเพชรในสมัยอยุธยา โดยชื่อลายสุวรรณวัชรมาจากคำว่า “สุวรรณ” หมายถึง วัดใหญ่สุวรรณาราม และคำว่า “วัชร” แปลว่า เพชร ที่หมายถึง จังหวัดเพชรบุรี

ปัจจุบันมีการพัฒนาต่อยอดการทอลายไปสู่ชุมชนพัฒนาลายผ้าให้ชาวจังหวัดเพชรบุรีสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน มีการออกแบบ ผลิต การทอให้เหมาะสมกับการที่จะนำมาใช้งาน

ภาพประกอบ 18 ผ้าลายสุวรรณวัชร

ที่มา ศูนย์การเรียนรู้ศาสตร์พระราชากับภูมิปัญญาราชภัฏเพชรบุรี

5. เครื่องทองโบราณเพชรบุรี

เครื่องทองเพชรบุรีมีเอกลักษณ์และรูปแบบเหมือนกับทองโบราณ ซึ่งถึงแม้ว่าจะได้รับการถ่ายทอดมาจากช่างทองหลวงในสมัยรัตนโกสินทร์ แต่ลวดลายที่ปรากฏบนชิ้นงานจัดเป็นลวดลายของทองโบราณในสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีความละเอียด อ่อนช้อย และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

เครื่องทองโบราณเพชรบุรีเกิดขึ้นในช่วงต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อครั้งที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้ก่อสร้างพระราชวังพระนครคีรี จึงทำให้มีการส่งช่างหลวงในสำนักช่างสิบหมู่ ซึ่งรวมถึงช่างทองหลวงเข้าไปยังเมืองเพชรบุรี ดังนั้น การที่ช่างสิบหมู่ในราชสำนักได้มารวมตัวกันอยู่ที่เมืองเพชรบุรี จึงทำให้ศิลปะชั้นสูงได้หลั่งไหลเข้าสู่เมืองเพชรบุรี จนเกิดการถ่ายทอดความรู้ให้กับคนในท้องถิ่น โดยศิลปะการทำเครื่องทองได้ถูกถ่ายทอดให้แก่ช่างทองพื้นเมืองเพชรบุรีที่ได้มีโอกาสมาเป็นผู้ช่วยช่างหลวง กลายเป็นเครื่องทองเมืองเพชรที่มีเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะตัว คือ มีความเป็นงานศิลปะแบบไทยโบราณผสมผสานกับความเป็นพื้นบ้านของเพชรบุรีที่นำเสนอความงดงามของธรรมชาติ และการใช้ประโยชน์จากเครื่องทองเอาไว้อย่างกลมกลืน (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ)

ภาพประกอบ 19 เครื่องทองโบราณเพชรบุรี

ที่มา สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัตทวี แถวประโคน and รินทร์หทัย กิตติธนาจรณ์ (2562) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวผิ้วร้อยรั้ง ตำบลบึงเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โดยสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวผิ้วร้อยรั้ง จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ t-test และสถิติทดสอบ F-test ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาสถานที่ท่องเที่ยวผิ้วร้อยรั้งเป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิง ที่มาเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน โดยมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก และทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากการแนะนำของบุคคลอื่น ๆ โดยเมื่อพิจารณาระดับแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทั้งด้านเหตุผลที่มาท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดที่มาจากท่องเที่ยว เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจ พบว่า ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการคมนาคม ด้านความปลอดภัย และด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีเพียงด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเท่านั้น ที่นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง และจากการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาจากสถานที่ท่องเที่ยวผิ้วร้อยรั้ง พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรายได้เฉลี่ยต่อเดือน การศึกษาและภูมิลำเนาแตกต่างกัน จะมีระดับแรงจูงใจและความพึงพอใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวผิ้วร้อยรั้งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ชัยฤทธิ์ ทองรอด (2562) ศึกษาเรื่อง ความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อตลาดน้ำคลองมหาสวัสดิ์ บ้านศาลาดิน อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวตลาดน้ำ คลองมหาสวัสดิ์ บ้านศาลาดิน จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ (t-test) One-way ANOVA และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวตลาดน้ำ บ้านศาลาดินด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล มาที่ครอบครัวแบบไปเช้า - กลับเย็น เหตุผลที่เดินทางมาท่องเที่ยวเพราะเดินทางไปมาสะดวก ไม่ไกลกรุงเทพฯ และทราบข้อมูลข่าวสารจากเว็บไซต์/โซเชียล กิจกรรมภายในตลาดน้ำที่ชอบมากที่สุดคือ นาบัว รองลงมาชอบสวนกล้วยไม้ อนาคตคิดว่าจะกลับมาเที่ยวอีกแน่นอน และจะแนะนำหรือบอกต่อผู้อื่นให้มาท่องเที่ยวด้วย นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังต่อการท่องเที่ยวตลาดน้ำบ้านศาลาดิน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านลักษณะทางกายภาพนักท่องเที่ยวมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความ

คาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านราคา และด้านสถานที่ ตามลำดับ นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวตลาดน้ำบ้านศาลาดิน ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านราคา ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านช่องทางการจำหน่าย ตามลำดับ

เพียงใจ คงพันธ์ (2564) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเขาสุณีย์จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเขาสุณีย์ จำนวน 384 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ โดยสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการวิเคราะห์แบบ ANOVA ใช้ F-test (One-way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเขาสุณีย์ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเขาสุณีย์ที่ถูกจำแนกตามเพศและอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเขาสุณีย์ถูกจำแนกตามอายุ สถานภาพ และรายได้ แตกต่างกันด้านบริการและความปลอดภัย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน สำหรับด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องปรับปรุงให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก และสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ตุลยราศรี ประเทพ (2564) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองบางหลวง เขตภาษีเจริญ จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวในตลาดน้ำคลองบางหลวงโดยการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 200 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวคือการเดินทางมาท่องเที่ยว มีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวคือทัศนียภาพที่สวยงาม การตัดสินใจมาท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวิถีชีวิตชุมชน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวต่ำกว่า 1,000 บาท วิธีการเดินทางโดยใช้รถส่วนตัว ประสบการณ์ท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ คิดเป็นร้อยละ 98.5

คัมภีร์พรรณ จักรบุตร and ชัยธวัช ศิริบรรพพิทักษ์ (2566) ศึกษาเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงอาหาร : พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจังหวัดมหาสารคามประเทศไทย โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวจำนวน 394 คน โดยเก็บข้อมูลจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงอาหารหรือใกล้เคียง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมา มีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินทางท่องเที่ยวหรือเยี่ยมชมสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดมหาสารคามต่อเดือนนานๆครั้ง ส่วนมากพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง คือ รถยนต์ส่วนตัว มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางหนึ่งพันบาทหรือต่ำกว่า และมีการทราบข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับอาหารจากอินเทอร์เน็ตหรือโซเชียลเน็ตเวิร์ค

พรเพ็ญ อ้นประวัติ and วีระ วีระโสภณ (2566) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะภูเก็ต หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดย ประชากรของการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวเกาะภูเก็ตหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 36-45 ปี มากที่สุด การศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมากที่สุด มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท มากที่สุด ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะภูเก็ต หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะภูเก็ตมาแล้วมากกว่า 4 ครั้ง มากที่สุด มักจะเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะภูเก็ตกับครอบครัวมากที่สุด มักจะเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะภูเก็ตช่วงวันหยุดงานหรือนักช้อปปิ้งมากที่สุด เหตุผลหลักในการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะภูเก็ต ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด รู้จักเกาะภูเก็ตจาก Facebook มากที่สุด ค่าใช้จ่ายแต่ละครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะภูเก็ต 10,000-20,000 บาท มากที่สุด มักจะเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะภูเก็ตโดยสายการบินไทยแอร์เอเชียมากที่สุด ทะเลคือสิ่งที่ดึงดูดมากที่สุดเมื่อเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะภูเก็ต จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวเกาะภูเก็ตอีก และจะแนะนำเกาะภูเก็ตให้คนที่รู้จักมาเที่ยว เพราะสถานที่ท่องเที่ยวสวยงาม มากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางไปจังหวัดเพชรบุรี ภายในระยะเวลา 1 ปี อายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป โดยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนที่แท้จริงของนักท่องเที่ยว จึงได้ใช้สูตรการกำหนดของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบขนาดของประชากร โดยกำหนดความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5%

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

เมื่อ	n	แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	P	แทนความน่าจะเป็นของประชากร
	Z	แทน Z score ขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่น
	e	สัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้

ที่ระดับค่าความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น $Z = 1.96$ และกำหนดให้ $e = 0.05$ ในกรณีไม่ทราบความน่าจะเป็นของประชากร แต่เนื่องจาก $p q$ จะมีค่าสูงสุดเมื่อ $p = 0.5$ จะได้ผลดังนี้

$$n = \frac{(0.5)(1-0.5)(1.96)^2}{0.05^2}$$
$$= 384.16$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเท่ากับ 384.16 หรือประมาณ 385 ตัวอย่าง และสำรองไว้เพื่อความผิดพลาดของข้อมูลอีก 4% เท่ากับ 15 ตัวอย่าง ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 ตัวอย่าง

การเก็บข้อมูลการวิจัย

ขั้นตอนในการเก็บข้อมูล

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และพฤติกรรมทางท่องเที่ยว
2. ปรับปรุงและดัดแปลงให้เป็นแบบสอบถามที่มีความเหมาะสมกับงานวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
4. กำหนดแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญเพื่อนำแบบสอบถามไปแจกจ่าย
5. นำแบบสอบถามไปแจกตามสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่ได้กำหนดไว้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยได้ออกแบบและสร้างขึ้นตามแนวคิดและทฤษฎี โดยแบบสอบถามจะประกอบด้วย 1 ชุด แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 5 ข้อ ดังนี้

1. เพศ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2. อายุ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

- 2.1 21-30 ปี
- 2.2 31-40 ปี
- 2.3 41-50 ปี
- 2.4 51-60 ปี
- 2.5 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

- 3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 3.2 ปริญญาตรี
- 3.3 สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

- 4.1 นักเรียน นิสิต นักศึกษา
- 4.2 ข้าราชการ
- 4.3 พนักงานบริษัทเอกชน
- 4.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- 4.5 อาชีพอิสระ

5. รายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

- 5.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
- 5.2 10,001-20,000 บาท
- 5.3 20,001-30,000 บาท
- 5.4 30,001-40,000 บาท

5.5 40,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ความถี่ในการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง จำนวนผู้เดินทาง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และประเภทของผู้ร่วมเดินทาง โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

1. ความถี่ในการท่องเที่ยว เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

1.1 1 ครั้ง

1.2 2 ครั้ง

1.3 3 ครั้ง

1.4 4 ครั้ง

1.5 5 ครั้งขึ้นไป

2. วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

2.1 ไหว้พระทำบุญ

2.2 เพื่อพักผ่อนจากชีวิตประจำวัน

2.3 เพื่อศึกษาหาความรู้

2.4 เพื่อหาประสบการณ์ใหม่

3. วิธีการเดินทาง เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

3.1 รถยนต์ส่วนตัว

3.2 รถโดยสารประจำทาง

3.3 รถไฟ

3.4 รถเช่าส่วนบุคคล

4. จำนวนผู้เดินทาง เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

- 4.1 1 คน
- 4.2 2 คน
- 4.3 3 คน
- 4.4 4 คน
- 4.5 มากกว่า 4 คน

5. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว จำนวนผู้เดินทาง เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

- 5.1 ไม่เกิน 5,000 บาท
- 5.2 5,000 บาทขึ้นไป

6. ผู้ร่วมเดินทาง เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Question) ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

- 6.1 เดินทางกับครอบครัว
- 6.2 เดินทางกับเพื่อน
- 6.3 เดินทางกับคนรัก
- 6.4 เดินทางกับองค์กรที่ทำงาน

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

- 1. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว
- 2. ด้านการคมนาคม
- 3. ด้านความปลอดภัย
- 4. ด้านอาหาร
- 5. ด้านผู้คนในท้องถิ่น

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามตามจำนวนที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นนำไปวิเคราะห์และทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้การคำนวณค่าสถิติ ดังนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) โดยมีสูตรดังนี้

$$P = \frac{fx100}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละหรือ % (Percentage)
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนประชากร

2. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร Ferguson (Ferguson, 1981:49) โดยมีสูตรดังนี้

$$X = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	X	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร Ferguson โดยมีสูตร

$$S. D. = \frac{\sqrt{n \sum X^2 - (\sum X)^2}}{n(n - 1)}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยมีสูตรดังนี้

ดังนี้

$$F = \frac{MST}{MSE}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์
	MST	แทน	ผลรวมเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง
	MSE	แทน	ผลรวมเฉลี่ยภายในกลุ่มตัวอย่าง

5. การวิเคราะห์การทดสอบที (t-test) โดยมีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}\right)}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่า t-test
	\bar{x}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	\bar{x}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	S_1	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่ 1
	S_2	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มที่ 2

6. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Brown-Forsythe โดยมีสูตรดังนี้

$$B = \frac{MSB}{MSW}$$

โดย ค่า $MSW = \sum_{i=1}^k (1 - \frac{n_i}{N}) S_i^2$

เมื่อ B แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-forsythe

MSB แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MSW แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดประชากร

S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

7. สถิติทดสอบของเลวิน (Levene's test) (Levene (1960) โดยมีสูตรดังนี้

$$W = \frac{(N-k) \sum_{i=1}^k N_i (Z_i - Z_{..})^2}{(k-1) \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{N_i} (Z_{ij} - Z_i)^2}$$

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งในการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆสำหรับใช้ในการวิจัย ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา T-Distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F-Distribution
H0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Unstandardized)
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์
ในรูป	คะแนนมาตรฐาน	
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์พหุคูณ
Adjusted R2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้แล้ว
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ความถี่ในการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ประเภทของผู้ร่วมเดินทาง

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคม ด้านความปลอดภัย ด้านอาหาร ด้านผู้คนในท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2. การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ความถี่ในการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ประเภทของผู้ร่วมเดินทาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage) ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	206	51.10
หญิง	194	48.90
รวม	400	100.00

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.10 และเพศหญิง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90

ตาราง 2 แสดงการแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์
ด้านอายุ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
21 – 30 ปี	61	15.10
31 – 40 ปี	106	26.30
41 – 50 ปี	107	26.60
51 – 60	89	22.10
60 ปีขึ้นไป	37	9.90
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน
400 คน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ
26.60 รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.30 อายุ 51-60 ปี จำนวน 89
คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 มีอายุ 60 ปีขึ้นไป
จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.90

ตาราง 3 แสดงการแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์
ด้านระดับการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	71	18.40
ปริญญาตรี	231	57.30
สูงกว่าปริญญาตรี	98	24.30
รวม	400	100.00

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน
400 คน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับปริญญาตรี จำนวน 231 คน คิด
เป็นร้อยละ 57.30 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 และต่ำ
กว่าปริญญาตรี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40

ตาราง 4 แสดงการแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์
ด้านอาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	53	13.90
ข้าราชการ	130	32.30
พนักงานบริษัทเอกชน	98	24.30
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	64	15.90
อาชีพอิสระ	55	13.60
รวม	400	100

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 นักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 และอาชีพอิสระ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60

ตาราง 5 แสดงการแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละของข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์
ด้านรายได้ต่อเดือน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายได้ต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000	71	17.60
10,001 – 20,000 บาท	130	32.30
20,001 – 30,000 บาท	102	26.00
30,001 – 40,000 บาท	45	11.20
40,001 ขึ้นไป	52	12.90
รวม	400	100

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

รายได้ต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 ขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20

ตอนที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ ความถี่ในการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และประเภทของผู้ร่วมเดินทาง โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการแสดงผลเป็นความถี่และร้อยละ

ตาราง 6 แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ด้านความถี่ในการท่องเที่ยว

ความถี่ในการท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยว	ร้อยละ
1 ครั้ง	64	16.00
2 ครั้ง	126	31.50
3 ครั้ง	86	21.50
4 ครั้ง	124	31.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความถี่ในการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทย มากที่สุดอยู่ที่จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 และจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

ตาราง 7 แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยว	ร้อยละ
ไหว้พระทำบุญ	94	23.50
เพื่อพักผ่อนจากชีวิตประจำวัน	211	52.80
เพื่อศึกษาหาความรู้	37	9.30
เพื่อหาประสบการณ์ใหม่	58	14.40
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ พบว่า วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย มากที่สุดคือ เพื่อพักผ่อนจากชีวิตประจำวัน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมาคือ ไหว้พระทำบุญ คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 เพื่อหาประสบการณ์ใหม่ คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 และ เพื่อศึกษาหาความรู้ คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30

ตาราง 8 แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมทางท่องเที่ยว ด้านวิธีการเดินทาง

วิธีการเดินทาง	จำนวนนักท่องเที่ยว	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	272	68.00
รถโดยสาร ประจำทาง	60	15.00
รถไฟ	27	6.80
รถเช่าส่วนบุคคล	41	10.20
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ พบว่า วิธีการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย มากที่สุดคือ รถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 272 คน คิดเป็นร้อยละ 68 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15 รถเช่าส่วนบุคคล คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 และ รถไฟ คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80

ตาราง 9 แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านจำนวนผู้ร่วมเดินทาง

จำนวนผู้ร่วมเดินทาง	จำนวนนักท่องเที่ยว	ร้อยละ
1 – 2 คน	108	27.10
3 – 4 คน	171	42.80
มากกว่า 4 คน	121	30.10
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ พบว่า จำนวนผู้ร่วมเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากที่สุดคือ 3-4 คน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาคือมากกว่า 4 คน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.10 และ 1-2 คน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.10

ตาราง 10 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยว	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	256	64.00
5,001 – 10,000 บาท	144	36.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยมากที่สุดคือ ไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 256 คน คิดเป็นร้อยละ 64 รองลงมาคือ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36

ตาราง 11 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านประเภทของผู้ร่วมเดินทาง

ประเภทของผู้ร่วมเดินทาง	จำนวนนักท่องเที่ยว	ร้อยละ
เดินทางกับครอบครัว	168	42.00
เดินทางกับเพื่อน	126	31.50
เดินทางกับคนรัก	64	16.00
เดินทางกับองค์กร	42	10.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ประเภทของผู้ร่วมเดินทาง มากที่สุดคือ เดินทางกับครอบครัว คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาคือ เดินทางกับเพื่อน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 เดินทางกับคนรัก คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และ เดินทางกับองค์กร คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคม ด้านความปลอดภัย ด้านอาหาร และด้านผู้คนในท้องถิ่น โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการแสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตาราง 12 เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์ระดับความพึงพอใจ	คะแนนเฉลี่ย
พึงพอใจมากที่สุด	คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00
พึงพอใจมาก	คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20
พึงพอใจปานกลาง	คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40
พึงพอใจน้อย	คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60
พึงพอใจน้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	3.82	0.60	พึงพอใจมาก
ด้านการคมนาคม	3.72	0.59	พึงพอใจมาก
ด้านความปลอดภัย	4.12	0.59	พึงพอใจมาก
ด้านอาหาร	3.93	0.72	พึงพอใจมาก
ด้านผู้คนในท้องถิ่น	4.11	0.55	พึงพอใจมาก
ภาพรวมความพึงพอใจ	3.94	0.54	พึงพอใจมาก

จากตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากจำนวน 5 ด้าน โดยด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.59) รองลงมา คือ ด้านผู้คนในท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.55) ด้านอาหาร ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.72) ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.60) ด้านการคมนาคม ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
สถานที่ท่องเที่ยวมีเรื่องราวน่าสนใจ	4.14	0.63	พึงพอใจมาก
สถานที่ท่องเที่ยวตกแต่งอย่างสวยงามเหมาะสมกับการไปเที่ยว	3.94	0.79	พึงพอใจมาก
สถานที่ท่องเที่ยวตรงตามที่โปรโมทไว้	3.43	0.88	พึงพอใจมาก
ทางเดินในสถานที่ท่องเที่ยวจัดอย่างสะดวกและปลอดภัย	3.48	0.97	พึงพอใจมาก
ภาพรวมด้านสถานที่ท่องเที่ยว	3.82	0.60	พึงพอใจมาก

จากตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากจำนวน 4 ด้าน โดยสถานที่ท่องเที่ยวมีเรื่องราวน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ สถานที่ท่องเที่ยวตกแต่งอย่างสวยงามเหมาะสมกับการไปเที่ยว ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.79) ทางเดินในสถานที่ท่องเที่ยวจัดอย่างสะดวกและปลอดภัย ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.97) สถานที่ท่องเที่ยวตรงตามที่โปรโมทไว้ ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการคมนาคม

ด้านการคมนาคม	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
สามารถเดินทางได้หลากหลายเส้นทาง	4.19	0.71	พึงพอใจมาก
การจราจรไม่แออัดคับคั่ง	3.40	0.83	พึงพอใจปานกลาง
เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยสม่ำเสมอ	3.32	0.88	พึงพอใจปานกลาง
มีการบริการการเดินทางครบครันและต่อเนื่อง	3.98	0.62	พึงพอใจมาก
ภาพรวมด้านการคมนาคม	3.72	0.59	พึงพอใจมาก

จากตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการคมนาคม ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมาก จำนวน 2 ด้าน ระดับพึงพอใจปานกลางจำนวน 2 ด้าน โดยสามารถเดินทางได้หลากหลายเส้นทาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.71) รองลงมา คือ มีการบริการการเดินทางครบครันและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.62) การจราจรไม่แออัดคับคั่ง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.83) และเจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านความปลอดภัย

ด้านความปลอดภัย	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ที่พักอาศัยมีความปลอดภัย	4.30	0.62	พึงพอใจมากที่สุด
ความสว่างยามค่ำคืนมืออย่างต่อเนื่อง และไม่มีการชำรุด	3.87	0.87	พึงพอใจมาก
สภาพแวดล้อมของท้องถิ่นมีความปลอดภัย	3.98	0.74	พึงพอใจมาก
ผู้คนในท้องถิ่นทำให้รู้สึกปลอดภัย	4.20	0.62	พึงพอใจมาก
มีความรู้สึกปลอดภัยช่วงท่องเที่ยวในจังหวัด	4.24	0.62	พึงพอใจมากที่สุด
ภาพรวมด้านความปลอดภัย	4.12	0.59	พึงพอใจมาก

จากตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านความปลอดภัย ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดจำนวน 2 ด้าน โดย ที่พักอาศัยมีความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.62) รองลงมา คือ มีความรู้สึกปลอดภัยช่วงท่องเที่ยวในจังหวัด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.62) และอยู่ในระดับพึงพอใจมากจำนวน 3 ด้าน โดย ผู้คนในท้องถิ่นทำให้รู้สึกปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมของท้องถิ่นมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.74) และความสว่างยามค่ำคืนมืออย่างต่อเนื่องและไม่มีการชำรุด ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านอาหาร

ด้านอาหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ราคาอาหารสมเหตุสมผลกับคุณภาพที่ได้	3.93	0.83	พึงพอใจมาก
อาหารมีความสะอาดถูกสุขลักษณะ	3.83	0.85	พึงพอใจมาก
อาหารเป็นไปตามโฆษณา	4.03	0.74	พึงพอใจมาก
ภาพรวมด้านอาหาร	3.93	0.72	พึงพอใจมาก

จากตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านอาหาร ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมาก จำนวน 3 ด้าน โดย อาหารเป็นไปตามโฆษณา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ ราคาอาหารสมเหตุสมผลกับคุณภาพที่ได้ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.83) และอาหารมีความสะอาดถูกสุขลักษณะ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านผู้คนในท้องถิ่น

ด้านผู้คนในท้องถิ่น	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
คนในพื้นที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการได้	4.20	0.60	พึงพอใจมาก
เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการได้	3.84	0.78	พึงพอใจมาก
คนในพื้นที่มีความเป็นมิตรพร้อมช่วยเหลือ	4.31	0.58	พึงพอใจมากที่สุด
เจ้าหน้าที่มีความเป็นมิตรพร้อมช่วยเหลือ	3.93	0.77	พึงพอใจมาก
ภาพรวมด้านผู้คนในท้องถิ่น	4.11	0.55	พึงพอใจมาก

จากตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านผู้คนในท้องถิ่น ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือ คนในพื้นที่มีความเป็นมิตรพร้อมช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.58) และอยู่ในระดับพึงพอใจมาก จำนวน 3 ด้าน โดย คนในพื้นที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่มีความเป็นมิตรพร้อมช่วยเหลือ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.77) และเจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการได้ ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2. การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ความถี่ในการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ประเภทของผู้ร่วมเดินทาง

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบค่า t โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ก่อนใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่ม ให้ทดสอบค่า t ด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่า t ด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 19 แสดงการทดสอบความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	n	t-test for Equality of Means				
			\bar{X}	S.D.	t	df	p-value
ความพึงพอใจในการ	ชาย	204	3.98	0.05	1.51	398	0.13
ท่องเที่ยวจังหวัด	หญิง	196	3.90	0.51			
เพชรบุรี							

จากตาราง 19 ผลการทดสอบความแปรปรวนของความพึงพอใจการท่องเที่ยวยุคจังหวัด
เพชรบุรี จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent Samples t-test พบว่า ค่าความแปรปรวน
เท่ากัน ค่า p-value เท่ากับ 0.13 มีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ
ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกัน มีความ
พึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัด
เพชรบุรี จำแนกตามเพศ โดยใช้ Levene's Test

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Levene Statistic	df1	df2	Sig
เพศ	*2.414	1	398	.12

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 20 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี พบว่า มีค่า
Sig. เท่ากับ 0.12 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง
(H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการ
ท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 21 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe

Robust Tests of Equality of Means		Statistic	df1	df2	Sig
ความพึงพอใจ ในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Brown- Forsythe	2.31	1	395.464	0.12

จากตาราง 21 พบว่า ความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามเพศ มีค่า Sig เท่ากับ 0.12 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ
ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีระดับความ
พึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง
ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบแบบ F (F-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Levene Statistic	df1	df2	Sig
อายุ	*5.835	4	395	.00

จากตาราง 22 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 23 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจในการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ท่องเที่ยวจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	3.98	4	0.99	2.74*	0.028
เพชรบุรี จำแนกตาม	ภายในกลุ่ม	143.61	395	0.36		
อายุ	รวม	143.61	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า p-value เท่ากับ .028 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 24 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธี Dunnett's T3

อายุ	\bar{X}	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	60 ปีขึ้นไป
		-	0.12	0.15	0.05	0.06
21-30 ปี	-	-	0.12	0.15	0.05	0.06
31-40 ปี	0.12	-	-	0.03	0.17	0.19
41-50 ปี	0.15	-	-	-	0.21	0.22
51-60 ปี	0.05	-	-	-	-	0.01
60 ปีขึ้นไป	0.06	-	-	-	-	-

จากตาราง 24 เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51-60 ปี ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบแบบ F (F-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 25 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Levene Statistic	df1	df2	Sig
ระดับการศึกษา	*1.159	2	397	.31

จากตาราง 25 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.31 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 26 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ความพึงพอใจในการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ท่องเที่ยวจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	2.18	2	1.09	2.97	0.052
เพชรบุรี จำแนกตาม	ภายในกลุ่ม	145.41	397	0.36		
ระดับการศึกษา	รวม	147.59	399			

จากตาราง 26 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า p-value เท่ากับ .052 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 27 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธี Dunnett's T3

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		-	0.19	0.20
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-	0.19	0.20
ปริญญาตรี	0.19	-	-	0.01
สูงกว่าปริญญาตรี	0.20	-	-	-

จากตาราง 27 เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี น้อยกว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบแบบ F (F-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 28 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอาชีพ

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Levene Statistic	df1	df2	Sig
อาชีพ	*0.62	4	395	0.64

จากตาราง 28 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอาชีพ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.64 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามอาชีพ

ความพึงพอใจในการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ท่องเที่ยวจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	2.25	4	0.56	1.53	0.193
เพชรบุรี จำแนกตาม	ภายในกลุ่ม	145.34	395	0.36		
อาชีพ	รวม	147.59	399			

จากตาราง 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอาชีพ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า p-value เท่ากับ .193 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 30 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธี Dunnett's T3

อาชีพ	\bar{X}	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ข้าราชการ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	อาชีพ อิสระ
		-	0.10	0.042	0.043	0.14
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	-	-	0.10	0.042	0.043	0.14
ข้าราชการ	0.10	-	-	0.064	0.063	0.36
พนักงานบริษัท เอกชน	0.042	-	-	-	0.00	0.09
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	0.043	-	-	-	-	0.01
อาชีพอิสระ	0.14	-	-	-	-	-

จากตาราง 30 เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอาชีพ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน นิสิต นักศึกษา มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ พนักงานบริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว และอาชีพอิสระ ส่วนผู้อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบแบบ F (F-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 31 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Levene Statistic	df1	df2	Sig
รายได้ต่อเดือน	*1.16	4	395	0.32

จากตาราง 31 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.32 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 32 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความพึงพอใจใน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การท่องเที่ยวจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	8.01	4	2	5.66*	<0.001
เพชรบุรี จำแนกตาม	ภายในกลุ่ม	139.58	395	0.35		
รายได้ต่อเดือน	รวม	147.59	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า p-value เท่ากับ <0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 33 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน โดยใช้วิธี Dunnett's T3

รายได้ต่อเดือน \bar{X}	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000	10,001-20,000	20,001-30,000	30,001-40,000	40,001 ขึ้นไป
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000	-	0.35	0.30	0.01	0.11
10,001-20,000	0.35	-	0.04	0.36	0.24
20,001-30,000	0.30	-	-	0.32	0.19
30,001-40,000	0.01	-	-	-	0.12
40,001 ขึ้นไป	0.11	-	-	-	-

จากตาราง 33 เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเพชรบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี น้อยกว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 20,001-30,000 30,001-40,000 และ 40,001 ขึ้นไป ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีพฤติกรรมแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความถี่ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความถี่ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความถี่ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบแบบ F (F-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 34 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Levene Statistic	df1	df2	Sig
ความถี่ในการท่องเที่ยว	*1.74	5	394	0.12

จากตาราง 34 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.12 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 35 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจในการ ท่องเที่ยวจังหวัด เพชรบุรี จำแนกตาม ความถี่ในการท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
	ระหว่างกลุ่ม	5.63	5	1.12	3.13*	0.009
	ภายในกลุ่ม	141.96	394	0.36		
	รวม	147.59	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยว
จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า p-value
เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0)
หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความถี่ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจ
ในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 36 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว โดยใช้วิธี Dunnett's T3

ความถี่	\bar{X}	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	5 ครั้ง	5 ครั้งขึ้นไป
		-	0.01	0.11	0.20	0.34	0.05
1 ครั้ง	-	-	0.01	0.11	0.20	0.34	0.05
2 ครั้ง	0.01	-	-	0.12	0.19	0.35	0.06
3 ครั้ง	0.11	-	-	-	0.31	0.23	0.06
4 ครั้ง	0.20	-	-	-	-	0.54	0.25
5 ครั้ง	0.34	-	-	-	-	-	0.29
5 ครั้งขึ้นไป	0.05	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 26 เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีความถี่ในการท่องเที่ยวต่างกันมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย นักท่องเที่ยวที่มีความถี่ในการท่องเที่ยว 1 ครั้ง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี น้อยกว่า นักท่องเที่ยวที่มีความถี่ในการท่องเที่ยว 2 ครั้ง 3 ครั้ง 4 ครั้ง 5 ครั้ง และเกิน 5 ครั้งขึ้นไป ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 2.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบแบบ F (F-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 37 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Levene Statistic	df1	df2	Sig
วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	*0.75	3	396	0.51

จากตาราง 37 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.51 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 38 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจในการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ท่องเที่ยวจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	4.84	3	1.61	4.48*	0.004
เพชรบุรี จำแนกตาม	ภายในกลุ่ม	142.75	396	0.36		
วัตถุประสงค์	รวม	147.59	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 39 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตาม
วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว โดยใช้วิธี Dunnett's T3

วัตถุประสงค์	\bar{X}	ไหว้พระ	พักผ่อน	ศึกษา	หาประสบการณ์
		-	0.04	0.30	0.15
ไหว้พระ	-	-	0.04	0.30	0.15
พักผ่อน	0.04	-	-	0.26	0.11
ศึกษา	0.30	-	-	-	0.15
หาประสบการณ์	0.15	-	-	-	-

จากตาราง 39 เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย นักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวไหว้พระทำบุญ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนจากชีวิตประจำวัน เพื่อศึกษาหาความรู้ และเพื่อหาประสบการณ์ใหม่ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 2.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบแบบ F (F-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 40 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวิธีการเดินทาง

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Levene Statistic	df1	df2	Sig
วิธีการเดินทาง	*3.52	3	396	0.01

จากตาราง 40 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 41 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามวิธีการเดินทาง

ความพึงพอใจใน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การท่องเที่ยวจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	4.37	3	1.46	4.03*	0.008
เพชรบุรี จำแนกตาม	ภายในกลุ่ม	143.22	396	0.36		
วิธีการเดินทาง	รวม	147.59	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 41 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวิธีการเดินทาง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 42 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวิธีการเดินทาง โดยใช้วิธี Dunnett's T3

วิธีการเดินทาง	\bar{X}	รถยนต์	รถโดยสาร	รถไฟ	รถเช่าส่วนบุคคล
		-	0.17	0.34	0.09
รถยนต์	-	-	0.17	0.34	0.09
รถโดยสาร	0.17	-	-	0.51	0.07
รถไฟ	0.34	-	-	-	0.43
รถเช่าส่วนบุคคล	0.09	-	-	-	-

จากตาราง 42 เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามวิธีการเดินทาง พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีวิธีการเดินทางแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย นักท่องเที่ยวที่มีวิธีการเดินทางด้วยรถยนต์ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีวิธีการเดินทางด้วยรถโดยสาร รถไฟ และรถเช่าส่วนบุคคล ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 2.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบแบบ F (F-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 43 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามจำนวนผู้ร่วมเดินทาง

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Levene Statistic	df1	df2	Sig
จำนวนผู้ร่วมเดินทาง	*2.62	4	395	0.03

จากตาราง 43 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามความถี่ในการท่องเที่ยว พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 44 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามจำนวนผู้ร่วมเดินทาง

ความพึงพอใจในการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ท่องเที่ยวจังหวัด	ระหว่างกลุ่ม	8.7	4	2.17	6.19*	<0.001
เพชรบุรี จำแนกตาม	ภายในกลุ่ม	138.88	395	0.35		
จำนวนผู้ร่วมเดินทาง	รวม	147.59	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 44 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามจำนวนผู้ร่วมเดินทาง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า p-value เท่ากับ <0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 45 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามจำนวนผู้ร่วมเดินทาง โดยใช้วิธี Dunnett's T3

จำนวนผู้ร่วมเดินทาง	\bar{X}	1-2 คน	3-4 คน	มากกว่า 4 คน
		-	0.22	0.58
1-2 คน	-	0.23	0.22	0.58
3-4 คน	0.22	-	0.01	0.34
มากกว่า 4 คน	0.58	-	-	0.36

จากตาราง 45 เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามจำนวนผู้ร่วมเดินทาง พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทาง 1-2 คน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทาง 3-4 คน และ มากกว่า 4 คน ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 2.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบค่า t โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ก่อนใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่ม ให้ทดสอบค่า t ด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่า t ด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 46 แสดงการทดสอบความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

ตัวแปร	เพศ	t-test for Equality of Means					
		n	\bar{X}	S.D.	t	df	p-value
ความพึงพอใจในการ	ไม่เกิน 5,000	256	3.90	0.54	1.8	398	0.04
ท่องเที่ยวจังหวัด	5,001-10,000	144	4.01	0.53			
เพชรบุรี							

จากตาราง 46 ผลการทดสอบความแปรปรวนของความพึงพอใจการท่องเที่ยวยังจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว โดยใช้สถิติ Independent Samples t-test พบว่า ค่าความแปรปรวนเท่ากัน ค่า p-value เท่ากับ 0.04 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 47 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว โดยใช้ Levene's Test

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	Levene	df1	df2	Sig
จังหวัดเพชรบุรี	Statistic			
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	*10.55	1	398	.00

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 47 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน จะใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 48 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
 จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe

Robust Tests of Equality of Means		Statistic	df1	df2	Sig
ความพึงพอใจ ในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Brown- Forsythe	3.64	1	302.772	0.04

จากตาราง 48 พบว่า ความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
 จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว มีค่า Sig เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับ
 สมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มี
 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.6 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีประเภทของผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีประเภทของผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีประเภทของผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน จะใช้การทดสอบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบแบบ F (F-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ทุกกลุ่มให้ทดสอบค่าด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 49 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของผู้ร่วมเดินทาง

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี	Levene Statistic	df1	df2	Sig
รายได้ต่อเดือน	*2.16	3	396	0.09

จากตาราง 49 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของผู้ร่วมเดินทาง พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.09 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีประเภทของผู้ร่วมเดินทางที่ต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบต่อไป

ตาราง 50 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
จำแนกตามประเภทของผู้ร่วมเดินทาง

ความพึงพอใจในการ ท่องเที่ยวจังหวัด เพชรบุรี จำแนกตาม ประเภทผู้ร่วมเดินทาง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
	ระหว่างกลุ่ม	8.97	3	2.99	8.54*	<0.001
	ภายในกลุ่ม	138.62	396	0.35		
	รวม	147.59	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 50 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของผู้ร่วมเดินทาง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า p-value เท่ากับ <math><0.001</math> ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีประเภทของผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 51 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของผู้ร่วมเดินทาง โดยใช้วิธี Dunnett's T3

รายได้ต่อเดือน \bar{X}	ครอบครัว	เพื่อน	คนรัก	องค์กรที่ทำงาน
	-	0.24	0.06	0.01
ครอบครัว	-	0.24	0.06	0.01
เพื่อน	0.24	-	0.31	0.22
คนรัก	0.06	-	-	0.08
องค์กรที่ทำงาน	0.01	-	-	-

จากตาราง 51 เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของผู้ร่วมเดินทาง พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีประเภทของผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักท่องเที่ยวที่มีประเภทของผู้ร่วมเดินทางเป็นครอบครัว มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีประเภทของผู้ร่วมเดินทางเป็นเพื่อน คนรัก และองค์กรที่ทำงาน ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 52 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน		
1.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	Brown-Forsythe	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	F-test	เป็นไปตามสมมติฐาน
1.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	F-test	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	F-test	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	F-test	เป็นไปตามสมมติฐาน
2. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีพฤติกรรมแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน		

2.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความถี่ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	F-test	เป็นไปตามสมมติฐาน
2.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	F-test	เป็นไปตามสมมติฐาน
2.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	F-test	เป็นไปตามสมมติฐาน
2.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	F-test	เป็นไปตามสมมติฐาน
2.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	Brown-Forsythe	เป็นไปตามสมมติฐาน
2.6 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีประเภทของผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน	F-test	เป็นไปตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ ลักษณะประชากรศาสตร์แยกเป็นรายด้านพบว่า

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 และเพศหญิง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 มีอายุ 51-60 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับปริญญาตรี จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 นักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 และ อาชีพอิสระ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6

รายได้ต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 ขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2

ตอนที่ 2 วิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นรายได้ พบว่า

ความถี่ในการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทย มากที่สุดอยู่ที่จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31 จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย มากที่สุดคือ เพื่อพักผ่อนจากชีวิตประจำวัน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมาคือ ไหว้พระ ทำบุญ คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 เพื่อหาประสบการณ์ใหม่ คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 และ เพื่อศึกษาหาความรู้ คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30

วิธีการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย มากที่สุดคือ รถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 272 คน คิดเป็นร้อยละ 68 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15 รถเช่าส่วนบุคคล คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 และ รถไฟ คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80

จำนวนผู้ร่วมเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย มากที่สุดคือ 3-4 คน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาคือ มากกว่า 4 คน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.10 และ 1-2 คน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.10

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย มากที่สุดคือ ไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 256 คน คิดเป็นร้อยละ 64 รองลงมาคือ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36

ประเภทของผู้ร่วมเดินทาง มากที่สุดคือ เดินทางกับครอบครัว คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาคือ เดินทางกับเพื่อน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 เดินทางกับคนรัก คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และ เดินทางกับองค์กร คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยว 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากจำนวน 5 ด้าน โดยด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.59) รองลงมา คือ ด้านผู้คนในท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.55) ด้านอาหาร ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.72) ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.60) ด้านการคมนาคม ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

ด้านสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า ท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากจำนวน 4 ด้าน โดยสถานที่ท่องเที่ยวมีเรื่องราวน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ สถานที่ท่องเที่ยวตกแต่งอย่างสวยงามเหมาะกับการไปเที่ยว ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.79) ทางเดินในสถานที่ท่องเที่ยวจัดอย่างสะดวกและปลอดภัย ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.97) สถานที่ท่องเที่ยวตรงตามที่เป็นที่ไปรมทไว้ ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

ด้านการคมนาคม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากจำนวน 2 ด้าน ระดับพึงพอใจปานกลางจำนวน 2 ด้าน โดยสามารถเดินทางได้หลากหลายเส้นทาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.71) รองลงมา คือ มีการบริการการเดินทางครบครันและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.62) การจราจรไม่แออัดคับคั่ง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.83) และเจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

ด้านความปลอดภัย พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากจำนวน 5 ด้าน โดยที่พักรักษาตัวมีความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.62) รองลงมา คือ มีความรู้สึกปลอดภัยช่วงท่องเที่ยวในจังหวัด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.62) ผู้คนในท้องถิ่นทำให้รู้สึกปลอดภัย ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.62) สภาพแวดล้อมของท้องถิ่นมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.74) และความสวยงามค่าสินมีอย่างต่อเนืองและไม่มีการขำรุค ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

ด้านอาหาร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมาก จำนวน 3 ด้าน โดยอาหารเป็นไปตามโฆษณา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ ราคาอาหารสมเหตุสมผลกับ

คุณภาพที่ได้ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.83) และอาหารมีความสดสะอาดถูกสุขลักษณะ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ

ด้านผู้คนในท้องที่ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมาก จำนวน 5 ด้าน โดย คนในพื้นที่ที่มีความเป็นมิตรพร้อมช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ คนในพื้นที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการได้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.60) เจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นมิตรพร้อมช่วยเหลือ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.77) และเจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการได้ ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

1.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีพฤติกรรมแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน

2.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความถี่ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวิธีการเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.6 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีประเภทของผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาวัดความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ว่า

ลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านเพศ โดยในแต่ละเพศจะมีความสนใจในสิ่งที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รวีวรรณ ไพรรุ่งโรจน์ (2558) กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพ เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความต่างกัน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เช่น เพศหญิงจะให้ความสนใจกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อีกทั้งมีกิจกรรมที่หลากหลายในการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย

ลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านอายุ โดยอาจจะเกิดจากประสบการณ์และแนวคิดของแต่ละอายุ ทำให้เกิดความต้องการที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จันทา ไชยะโวหาน (2562) กล่าวว่า อายุเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่เป็นพื้นฐานเนื่องจากเด็กแต่ละคนช่วงอายุมีความต้องการสินค้าหรือบริการที่แตกต่างกันและส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันได้

ลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษา โดยการศึกษาที่ต่างกันส่งผลต่ออาชีพที่จะประกอบต่างกัน และส่งผลต่อรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความต้องการ แนวคิด และมุมมองที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชนิศรา บัวคง (2561) กล่าวว่า รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation) เป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดส่วนของตลาดโดยทั่วไปนักท่องเที่ยวจะสนใจผู้บริโภคที่มีความร่ำรวย แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเป็นตลาดขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญในการแบ่งส่วนการตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้ อย่างเดียวก็คือรายได้จะเป็นตัวชี้ความสามารถในการจ่ายสินค้าหรือไม่มีความสามารถในการจ่ายสินค้า ในขณะที่เดียวกันการเลือกซื้อสินค้าที่แท้จริงอาจถือเป็นเกณฑ์รูปแบบการดำรงชีวิต ทัศนคติ อาชีพ การศึกษา ฯลฯ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านความถี่ในการท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวจะมีความในการท่องเที่ยวที่แปรผันไปตามประสบการณ์ ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวก่อนและหลังความรู้สึกด้านบวกและลบ ซึ่งจะส่งผลต่อความถี่ในการท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เลิศพร ภาระสกุล (2555) กล่าวว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว เป็นกระบวนการการตัดสินใจซื้อของแต่ละบุคคลรวมทั้งการหาข้อมูล การวิเคราะห์และประเมินข้อมูลในการตัดสินใจซื้อจากการรับรู้ข้อมูลจากนั้นจะเริ่มพิจารณาความชอบหรือไม่ชอบโดยใช้ความรู้สึก ทัศนคติและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เคยได้รับเป็นตัวกระตุ้นกรอง นอกจากนี้ยังมีการแสดงความคิดเห็นเป็นผลลัพธ์ภายหลังการซื้อ ซึ่งจะมีผลต่อการซื้อใหม่ในอนาคต

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง และจำนวนผู้ร่วมเดินทาง โดยนักท่องเที่ยวแต่ละคนจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันตามความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิวัฒน์ จันทริกิ่งทอง (2555) กล่าวว่า การปฏิบัติของนักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยรูปแบบต่างกัน ประกอบด้วยรูปแบบของวัตถุประสงค์ของการเดินทาง วิธีการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง การเลือกช่วงเวลาในการเดินทาง วันเดินทาง การตัดใจนำอาหารและเครื่องดื่มมารับประทาน ลักษณะการซื้อผลิตภัณฑ์หรือของฝาก

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชาวไทย ด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยสัมพันธ์กับรายได้ต่อเดือนที่อยู่ในหมวดของลักษณะประชากรศาสตร์ โดยค่าใช้จ่ายถือเป็นกระบวนการที่ผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปราโมชน์ รอดจำรัส (2553 อ้างอิงใน (เศรษฐวิทย์ พรหมสิทธิ์, 2559) กล่าวว่า การแสดงออกของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการแสดงออก ได้แก่

1. จำนวนครั้งของการท่องเที่ยว
2. วัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง
3. ลักษณะการเดินทาง
4. แหล่งท่องเที่ยวซึ่งเดินทางไป
5. สถานที่พักแรม
6. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง

ความพึงพอใจในของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยความพึงพอใจด้านต่างๆที่นักท่องเที่ยวได้รับจะส่งผลกระทบต่อความถี่ในอนาคตของนักท่องเที่ยว โดยเกิดจากความคาดหวังที่หากนักท่องเที่ยวได้ตามที่คาดหวัง ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ แต่หากไม่ได้ตามที่คาดหวังจะกลายเป็นความผิดหวังแทนความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชนิกันต์ วงษ์ภรณ์ (2555) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของแต่ละบุคคลจะแสดงออกมาหรือผ่านทัศนคติของ บุคคลจะมีต่อสิ่งใด ซึ่งจะเกิดแสดงออกเมื่อมีความต้องการหรือมีความคาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนองในทางด้านร่างกาย และการตอบสนองต่อจิตใจ ในทางบวก หรือในทางลบ รวมถึงการไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์และค่านิยมของ บุคคลนั้น ๆ และยังคงสอดคล้องกับ เลิศพร ภาวะสกุล (2555) กล่าวว่า ผลลัพธ์ที่เกิดจากความรู้สึกเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวทั้งก่อนและหลังจากการไปยังแหล่งท่องเที่ยวหากนักท่องเที่ยวไปแล้วรู้สึกเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ก็จะเกิดความรู้สึกพึงพอใจแต่เมื่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวแล้วเกิดประสบการณ์ที่ไม่ดีไม่ได้เป็นไปตามความคาดหวังก็จะเกิดความรู้สึกที่ไม่พึงพอใจ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ปันสนยา สิริรุ่งโรจน์กนก (2559) กล่าวว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวนั้นขึ้นอยู่กับความชอบของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว โดยความชอบจะมีผลต่อการประเมินความรู้สึกต่อแหล่งท่องเที่ยวช่วงจบการเดินทาง และพบว่าถ้าความพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวมีอยู่มาก จะทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจช่วงจบการเดินทางไปในทิศทางบวก และสรุปเป็นทฤษฎีได้ว่าถ้านักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจเพียงพอ

นักท่องเที่ยวก็นิยมที่จะกลับมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นซ้ำอีก และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวให้แก่ นักท่องเที่ยวคนอื่น ๆ หรือแสดงออกทางคำพูดชื่นชมในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น

ความพึงพอใจในของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคม ด้าน ความปลอดภัย ด้านอาหาร และด้านผู้คนในท้องถิ่น ล้วนเป็นสิ่งที่สามารถส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Hughes และ Pizam (1991 อ้างอิงใน ปันสนยา สิริรุ่งโรจน์ กนก, 2559) กล่าวว่า ความพึงพอใจประกอบด้วย ความพึงพอใจในด้านต่างๆ อาทิเช่น ประสบการณ์ที่เจอระหว่างท่องเที่ยว เช่น ความพึงพอใจในสิ่งอำนวยความสะดวก (การคมนาคม ร้านอาหาร ฯลฯ) ความพึงพอใจที่มีต่อธรรมชาติ (ความสวยงาม ความเป็นธรรมชาติ ทิวทัศน์ ฯลฯ) และความพึงพอใจที่มีต่อการบริการ โดยการที่ระบุความพึงพอใจ โดยแยกเป็นด้านต่างๆ จะ ทำให้รู้ว่่านักท่องเที่ยวพึงพอใจในด้านใดบ้าง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1. ลักษณะประชากรศาสตร์ ต่อสถานที่ท่องเที่ยว มีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ผลการศึกษาผู้วิจัยเห็นว่าอายุของประชากรที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีส่วน ใหญ่จะอายุเฉลี่ยอยู่ในช่วง 31-60 ปี โดยอายุเหล่านี้จะมีสุขภาพร่างกายและพลังกำลังที่แตกต่าง กัน จึงแนะนำให้ผู้ประกอบการในจังหวัดควรดูแลสถานที่ท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพดี ไม่มีสิ่งใด ขำรุด เพราะสามารถส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยและชีวิตของนักท่องเที่ยวได้

1.2 ผู้ประกอบการควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สูงอายุ เนื่องจากจำนวนประชากร ที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีมีไม่น้อยที่เริ่มเป็นผู้สูงอายุแล้ว พละกำลังและสุขภาพร่างกาย

อาจจะไม่สามารถท่องเที่ยวได้สะดวกมาก จึงอยากให้มีส่วนอำนวยความสะดวกเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชากรที่มาท่องเที่ยว

2. พฤติกรรมการท่องเที่ยว ต่อสถานที่ท่องเที่ยว มีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ผลการศึกษาผู้วิจัยเห็นว่าวัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีคือการพักผ่อนจากชีวิตประจำวัน และเนื่องจากประชากรแต่ละท่านก็จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ซึ่งมีทั้งดีและไม่ดี จึงแนะนำให้ผู้ประกอบการดูแลสถานที่ท่องเที่ยวของท่านอย่างรัดกุม ไม่ให้มีสิ่งใดชำรุดหรือความวุ่นวายที่เกิดจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เพื่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวท่านอื่นๆเอง

3. พฤติกรรมการท่องเที่ยว ต่อการคมนาคม มีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ผลการศึกษาผู้วิจัยเห็นว่าประชากรที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่จะใช้รถยนต์ส่วนตัว ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการคมนาคมในจังหวัด เพราะนอกจากจะมีประชากรที่มาท่องเที่ยวแล้ว ยังมีประชากรที่อาศัยในจังหวัดอีกด้วย ซึ่งอาจจะเกิดความวุ่นวายในการคมนาคมได้ จึงแนะนำให้หน่วยงานทางราชการดูแลในเรื่องเส้นทางคมนาคมไม่ให้มีการชำรุด เพราะหากมีการชำรุดจะส่งผลต่อความสิ้นเปลืองของการคมนาคม

4. พฤติกรรมการท่องเที่ยว ต่อความปลอดภัย มีข้อเสนอแนะดังนี้

4.1 เนื่องจากมีประชากรจำนวนมากมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี จึงทำให้มีประชากรที่มีพฤติกรรมแตกต่างกันอยู่ ซึ่งประชากรบางท่านอาจจะมีพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อสิ่งรอบข้างหรือคนรอบข้าง จึงแนะนำให้ผู้ประกอบการเข้มงวดเรื่องความปลอดภัยที่จะเกิดขึ้นต่อสภาพแวดล้อมและประชากรที่มาท่องเที่ยวในจังหวัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในพื้นที่โดยรวมของจังหวัดเพชรบุรี การศึกษาครั้งถัดไปควรจะเป็นการเจาะลึกในแต่ละเขต ในแต่ละชุมชน ของจังหวัดเพชรบุรี หรือจังหวัดข้างเคียงของเพชรบุรี

2. ศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยเจาะลึกรายละเอียดที่จะศึกษามากกว่านี้ โดยเพิ่มเติมในหลายๆด้านที่ไม่ใช่เพียงแค่การท่องเที่ยวอย่างเดียว

บรรณานุกรม

- Anggraeni. (2019). *Enhancing the revisit intention of nature-based tourism in Indonesia: The role of memorable tourism experience and satisfaction*.
- Kotler. (2013). *Marketing Management*. Prentice Hal.
- Marinao. (2018). *Determinants of Satisfaction with the Tourist Destination. Mobilities, Tourism and Travel Behavior-Contexts and Boundaries*. Intechopen.
- Noe, Uysal, & Magnini. (2010). *Tourist Customer Service Satisfaction: An Encounter Approach*. Routledge.
- กิตติพงษ์ แสงสุระ. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะองค์การกับประสิทธิผลขององค์การ. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- คัมภีร์พรรณ จักรบุตร, & ชัยธวัช ศิริบรรพพิทักษ์. (2566). การท่องเที่ยวเชิงอาหาร : พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจังหวัดมหาสารคามประเทศไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. คณะวิทยาการจัดการ.
- จันทา ไชยะโวหาน. (2562). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อถ้ำนางแอน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สปป ลาว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต].
- ชนิกานต์ วงษ์กรณ์. (2555). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี มหาวิทยาลัยบูรพา]. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ.
- ชนิสรา บัวคง. (2561). ความสัมพันธ์ของทัศนคติที่มีต่อผู้ทรงอิทธิพลทางสื่อสังคมกับความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารหลังการดูรีวิว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. บัณฑิตวิทยาลัย.
- ชลิตา เฉลิมรักชาติ. (2561). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อวัดร่องขุน จังหวัดเชียงราย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ].
- ชวัลนุช อุทยาน. (2551). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- ชัยฤทธิ์ ทองรอด. (2562). ความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อตลาดน้ำคลองมหาสวัสดิ์ บ้านศาลาดิน อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐชนก เพชรพรม. (2554). วิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์สะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].
- ตุลยราศรี ประเทพ. (2564). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองบางหลวง เขตภาษีเจริญ

- จังหวัดกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ธนธรรณ์ แสงสว่าง. (2563). ปัจจัยการพยากรณ์พฤติกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่และการวิเคราะห์แบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. นิเทศศาสตร์และนวัตกรรม.
- นภาพรณ คณานุรักษ์. (2556). พฤติกรรมผู้บริโภค. ซีวีแอลการพิมพ์.
- นิคม จารุมณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์]. กรุงเทพฯ.
- เนาวรัตน์ พลายน้อย. (2538). พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย โรงแรมพัฒนาการ สาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล]. นครปฐม.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, & พรภักทวดี วงศ์ปั้นทะนัน. (2557). จิตวิทยาและคุณภาพบริการท่องเที่ยว [พริ้นท์ซ้ำหลวง]. นนทบุรี.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2555). การจัดการด้านการตลาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. หจก.พริ้นท์ซ้ำหลวง พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ปณัสยา สิริรุ่งโรจน์กนก. (2559). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว กรณีศึกษา ตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม มหาวิทยาลัยบูรพา]. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต.
- ปัตทวิ แก้วประโคน, & รินทร์หทัย กิตติธรรุจน์. (2562). แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวฝั่งร้อยรั้ง ตำบลบึงเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พรเพ็ญ อ้นประวัติ, & วีระ วีระโสภณ. (2566). การศึกษาพฤติกรรมความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะภูเก็ต หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา]. วิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรมบริการ.
- เพียงใจ คงพันธ์. (2564). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเขาสุกัญญาจังหวัดนครศรีธรรมราช. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- รวีวรรณ โปรยรุ่งโรจน์. (2558). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว โอเดียนสโตรี]. กรุงเทพฯ.
- เลิศพร ภาวระสกุล. (2555). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพฯ.
- เลิศพร ภาวระสกุล. (2560). การเปรียบเทียบแรงจูงใจปัจจัยหลักและปัจจัยดิ่งในการมาท่องเที่ยว

- ประเทศไทยของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศยุโรป กลุ่มประเทศอเมริกา และประเทศ
สาธารณรัฐประชาชนจีน วารสารวิจัยสวนดุสิต สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์].
วาสนา อ่องเอี่ยม. (2546). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวกรุงเทพ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
วิคิเนีย มายอร์. (2555). การศึกษาแรงจูงใจการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาว
ไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. กรุงเทพฯ.
- วิวัฒน์ จันทร์กิ่งทอง. (2555). ตัวแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความภักดีของ
นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติทางทะเลในภาคใต้ของประเทศไทย.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2560). การบริหารการตลาดยุคใหม่: (Marketing Management) ฉบับปรับปรุง
ใหม่. Diamond In Business World.
- เศรษฐวิวัฒน์ พรหมสิทธิ์. (2559). ยุทธศาสตร์การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยพะเยา]. สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว.
- สามารถ ปิติพัฒน์, & กฤษฎา ณ หนองคาย. (2555). พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ
แหล่งท่องเที่ยวทะเลบัวแดง อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต].
- สุกัญญา เจริญศรี. (2549). การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัด ภาคใต้อันดา
มัน หลังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต
กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวีรัตน์ เตชะทวิวรรณ. (2545). เอกสารประกอบการสอน วิชาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. ขอนแก่น.

ประวัติผู้เขียน

